

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamt, peygamberimiz Hz. Muhammed'e salat ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Günleri insanlar arasında döndürüp duran yüce Rabbimiz, kerim kitabı Kur'an'da, biz özümüzü değiştirmedığımız müddetçe bizi, değiştirmeyeceğini buyuruyor (13/Rad, 11). Her gün, her saat, her an devam eden dünyadaki zulüm, özellikle Gazze'de hiç olmadığı kadar haddini aşmış durumda. Ümmet olarak içimiz kan ağlıyor kan ağlamasına ama dışımız seyirci kalıyor. Dünya milletlerinin neredeyse tamamı, zulümlere karşı ve öfkeliyken dünya yönetimlerinin kılları bile kıpırdamıyor. Ekonomi, siyasi ve menfaat dengelerinin getirdiği küstahlık ve sessizliğe dayanarak bir toplum, bir ümmet yokluğa, yalnızlığa terk ediliyor. Meclis kürsülerinden kurulan birliktelik, kardeşlik cümleleri, cümle olarak kalıyor.

Yine de ne varsa halkı Müslüman olan ülke insanlarında var. Vicdanı kuruyup yok olmamış insanların samimi gayretleri ile mazlumların yanında olunuyor, ihtiyaçları karşılanmaya çalışılıyor. Maddi ve manevi destekçi olarak ne eller durmalı ne de diller. Eller, neyi var neyi yoksa vermekle; diller de yüreğin en içtenliğiyle konuşmakla, anlatmakla, dua etmekle vazifeye sarılmalıdır.

Müslümanlık, sadece dille olsaydı ve dilde kalsaydı, kelime-i şehadetini söyledikten sonra işimiz, sorumluluğumuz biterdi. Fakat asıl iş ve sorumluluk, onu söylemekle başladı; namaz, oruç, zekât, hac, cihad, emr-i bi'l-ma'ruf nehy-i

âni'l-münker, acısıyla tatlısıyla ümmet olma, dayanışma, zulmün her çeşidine yürek yüreğe, omuz omuza karşı durma...

Dua ve mücadele edelim de zulüm ateşi, zulme sessiz kalma volkanı bizlere de dokunmasın. Zulüm her yerde, ahlak yoksunluğu kıtalar dolaşiyor. Müslümanlık iddiası olan ülke yönetim ve yöneticilerine düşen görevler, her zamankinden daha çok, daha fazla... İddiaların ispatlanma zamanı bugün değilse peki, ya başka ne zaman? Sessiz kalma ve izleyici olma zilletinden kurtulma ve izzetli zamanlara yeniden ulaşma duasıyla...

***

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**Kıbrıs'ta Siyonist İşgal**" başlıklı makalesinde, işgalci zalim Siyonizm'in, Filistin'de olduğu gibi Kıbrıs'ta da uygulamaya koyduğu sinsi planları gündeme getiriyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**İslam, Toplum, Ümmet ve Dünya Milletleri**" olarak belirledik. Dosya konusu çerçevesinde yazarlarımız; Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Rüveyde Bera Pala, Sercan Akbayrak, Sümeyye Demirci ve Taşkın Önel'in makale ve deneme yazılarını dikkatle okumanızı öneririz.

Ayrıca Mehmed Alagaş'ın "**Aynalar ve İnsanlar**" kitabından alıntıladığımız "**Hoş Gittin Ramazan**" başlığını taşıyan yazısını, Taşkın Önel'in "**İnsana Ağıt**" adını verdiği şiirini, İsmail Ceylan'ın "**Beyt Daras ve Gazze: Soykırımı Karşı Nesilden Nesile Aktarılan Bir Mücadele Hikâyesi**" başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**Hak ve Batıl**" dosya konulu 263. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - I**
Ali KAÇAR
- 11 **Hoş Gittin Ramazan**
Mehmed ALAGAŞ
- 13 **Ümmetin Yok Oluşu**
Emrah DOĞRU
- 17 **Beşerin İnsanlık Arayışı**
Erdal TUĞRUL
- 24 **Mahallenizi Ne Kadar Tanıyorsunuz?**
Fatih PALA
- 28 **Ümmet Yoksa Millet Ne Olur?**
Taşkın ÖNEL
- 31 **Hidayet ve Dalalet Arasında Kalmış Olan İslâm Ümmeti**
Sercan AKBAYRAK
- 37 **Sulh ve Selamet**
Sümeyye DEMİRCİ
- 40 **"İslam'da Sosyal Adalet" Kitabı Üzerine**
Rüveyde Bera PALA
- 44 **Beyt Daras ve Gazze: Soykırma Karşı Nesilden Nesile Aktarılan Bir Mücadele Hikâyesi**
Zarefah BAROUD
- 48 **İnsana Ağıt**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 Sayı: 262

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
08.04.2024

Değerli Okuyucularımız/Yazarlarımız,
Yazılarınızı Times New Roman karakteriyle 12 punto büyüklüğünde yazılmış olarak, sayfanın sağ, sol, üst ve alt boşlukları 2,5 cm, satır aralığı: tek ve iki yana yaslanmış olarak göndermenizi; yazılarınızın en az 2 en çok 4 sayfa olmasını, yazınız 4 sayfadan fazla ise 2 veya daha fazla olarak bölümlenmiş şekilde göndermenizi rica ederiz.

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 550 (beşyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir.

Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 400 (dört yüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

web : <http://www.gençbirikim.net>
e-mail : gençbirikimdergisi@gmail.com

Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - I

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Kıbrıs'a, uzun zamandan beri ama özellikle de 7 Ekim'den sonra yoğun bir Yahudi göçü başlamıştır. Bu Yahudiler, gerek kuzeyde gerekse Güney Kıbrıs'ta toprak alma, yeni siteler kurma, yabancıların da aralarına girmelerine engel olacak tarzda yeni koloniler oluşturma çalışmalarına girişmişlerdir. Toprak alımı yapılan yerler ise Kıbrıs'ın stratejik olarak en önemli yerleridir. Amaç, 1890'lı yıllardan itibaren Filistin'de yaptıkları gibi, Kıbrıs'ı da yavaş yavaş Siyonistleştirmektir. Çünkü Siyonistlerin batıl inançlarına göre Kıbrıs da arzımevut sınırları içerisinde bulunmaktadır.

Bu amaçla karanlık mahfillerde hazırladıkları sinsi planlarını, Kıbrıs'ta uygulamaya koymuşlardır. Başlangıçta ülke ekonomisini kalcındırma, yatırım yaparak istihdamı artırma

Siyonistler geçmişte Filistin'de uyguladıkları planın aynısını bugün, Kıbrıs'ta da uyguluyor. Tarihten ders alınmadığı için tarih, Kıbrıs'ta da tekerrür etmektedir. Geçmişte Filistin topraklarına çökmek için uyguladıkları yöntemin benzerini hatta aynısını, bugün Kıbrıs'ta uygulamaktadırlar.

gibi masum taleplerle olayı kamuoyuna benimsetmeye çalışmışlardır. Amaç, hedeflerine ulaşmak için, herhangi bir sıkıntı yaşamamaktır. Zaten güçlendikleri zaman, artık o ülkenin asıl sahibi kendileri imiş gibi yerli halkı ya sürgün etmekte ya da parya konumuna getirmektedirler. Filistin'de olup bitenler, bunun en güzel örneğidir. Bu sinsi planların arkasında ise dünya çapında kapitali, kirli parayı, ellerinde tutan Siyonist sermayedarlar, bankerler ve oligarklar bulunmaktadır. Gerektiği zaman parayla gerektiği zaman da zorbalıkla, mafyavari yollarla amaçlarını gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bu nedenledir ki uyguladıklarını bu sinsi planlar neticesinde bugün Kıbrıs'ta en güçlü konuma gelmişlerdir. Nitekim Kuzey Kıbrıs'ta 25 bin dönüm toprak alımı yanında, on binlerce apartman dairesi yaparak kendi getto-

larını oluşturmaları, güçlerinin ulaştığı aşamayı göstermektedir. İşin ilginç yanı ise geçmişte Filistin’de uyguladıkları planın aynısını bugün, Kıbrıs’ta da uyguluyor olmalarıdır. Tarihten ders alınmadığı için tarih, Kıbrıs’ta da tekrerrür etmektedir. Geçmişte Filistin topraklarına çökmek için uyguladıkları yöntemin benzerini hatta aynısını, bugün Kıbrıs’ta uygulamaktadırlar. Bu Siyonist yöntem, dört şekilde uygulanmaktadır:

1- Eğer ülkenin hukukunda yabancılara toprak alımını engelleyen hükümler varsa o zaman ülkenin vatandaşlığına geçerek toprak alımını gerçekleştirmektedirler. Bunu için de bavul dolu para harcamaktan çekinmemektedirler.

2- Şayet İsrail vatandaşlarına yasal engel varsa bu sefer başka ülkelerin vatandaşlığına geçerek hedeflerindeki ülkeye İsrail vatandaşı birer Yahudi olarak değil, başka ülkelerin vatandaşı Yahudiler olarak girmektedirler.

3- Genel olarak Yahudilere bir engel varsa bu sefer de o ülkede %49 hisse kendilerine, %51 hisse de o ülke vatandaşlarına ait olmak

üzere kâğıt üzerinde şirketler kurarak arazi alımı gerçekleştirmektedirler. Ülke vatandaşlarının şirket ortaklığı ise aslında formalite icabıdır, zamanı gelince parayla ya da güçle ortaklıkları sona erdirilmektedir.

4- Bazen de o ülkenin vatandaşları parayla ikna edilerek o ülke vatandaşları adına toprak alımı yapılmaktadır. Daha sonra o toprakları bir şekilde kendi üzerlerine geçirmektedirler. Bunu da ya bol para ile ya da tehdit ve şantajla halletmektedirler.¹

Kıbrıs’ta Toprak Alımı Nasıl Gerçekleşmiştir?

Her ülkede olduğu gibi, Kıbrıs’ta da yabancıların toprak alımı için kanuni prosedürler bulunmaktadır. KKTC’deki kanuni prosedüre göre, üçüncü ülke vatandaşlarına taşınmaz mal satışları Bakanlar Kurulu onayına bağlıdır. KKTC vatandaşları için ise böyle bir onaya gerek duyulmadan sınırsız mülk satın alabilme imkânı bulunmaktadır.

1 Filistin’de Siyonistlerin toprak alımları ve Siyonist işgalin nasıl gerçekleştiği ile ilgili daha geniş bilgi için Ali Kaçar’ın, “Filistin Direnişi – I ve II” başlıklı yazıları için bkz. Genç Birikim dergisi, sayı: 259-260

KKTC yasalarına göre, yabancı şirketlere en fazla 500 metrekare toprak satın alabilme imkânı tanınmaktadır. Ancak yabancı ortaklı şirketlerin en az yüzde 51 hissesi KKTC vatandaşlarına ait olması hâlinde bu sınırlama ortadan kalkmakta ve yabancıların da istedikleri kadar arazi satın alabilmeleri mümkün olabilmektedir.²

Kıbrıs'ta toprak alım satımı; emlakçıda, avukatta yapılan sözleşme ile gerçekleştirilebilmektedir. Alıcıya zaman sınırlaması getirilmeksizin istediği zaman tapuya giderek resmî işlemi yaptırabilme hakkı tanınmaktadır. Yapılan ikili sözleşmenin üzerinden aylar da geçebilir, yıllar da... Bu, hiç önemli değil. Bu arada alıcı, isterse satın aldığı mülkü kiraya verebilir veya satabilir. Bu tür satışlar resmî makamlara intikal ettirilmediği için, devlet tarafından kaç yabancıların mülk satın aldığı da bilinmez. Çünkü devletin bildiği rakam, tapuya kayıtlı olan rakamdır.³

Kıbrıs'ta Yahudilerin Toprak Alımı

Kıbrıs'ta toprak alan yabancıların tamamına yakını Yahudilerdir. Bu Yahudiler, Siyonist İsrail vatandaşı olabildikleri gibi, başka ülkelerin de vatandaşı olabilmektedirler. Siyonist İsrail vatandaşlarının dışında ilk sıralarda İngiliz, İran, Ukrayna ve Rus Yahudileri bulunmaktadır.

İsrail'in, dolayısıyla Yahudilerin KKTC'ye ilgisi ve adaya gelmeye başlamaları 2000'li yıllarda Mehmet Ali Talat'ın başbakanlığı döneminde hız kazanmıştır. KKTC yönetimi tarafından, Yahudi iş adamlarına sağlanan kolaylıklarla önce Erenköy'de bir yat limanı ve 5 yıldızlı oteller bölgesi projesi onaylanmıştır. O dönemde kamuoyuna "Sadece yatırım için geldiler." mesajı ustalıkla verilmiştir. İsrail lobisi, bu yatırımla girdiği adada, kısa süre içinde en

etkili lobilerden biri hâline gelmiştir. Girne'ye bağlı Karaoğlanoğlu köyünde Haim Azimov adına alınan iki katlı bir villanın, KKTC'nin ilk gayriresmî sinagogu olarak açılması da bu dönemde gerçekleşmiştir.

İsraililerin adada sınırsız mülk edinmek için başvurdukları tek yöntem, KKTC vatandaşlığı almakla olmamıştır. Bazen Kıbrıs vatandaşları adına da toprak alımı gerçekleştirmişlerdir. Bunu da ya KKTC vatandaşlarını yüksek paralarla ikna ederek ya da şantaj ve tehditle hâletmişlerdir. Toprak alımında başvurdukları bir başka yol da KKTC vatandaşlarının adına kur(dur)dukları şirketler üzerinden almaktır. Bazı Yahudiler de kendi kimliklerini gizleyerek İngiltere, Rusya, İran ve diğer batılı ülkelerden aldıkları vatandaşlık kimlikleriyle mülk satın almayı devam ettirmişlerdir. Kısacası her türlü hokkabazlığı yaparak Kıbrıs'ta 2 bin şirket kurmuşlar ve 25 bin dönüm toprak satın alarak on binlerce apartman dairesi dikmişlerdir. Bu toprak alımları, İsrail lobisi tarafından oluşturulan üst merkezin planları ve direktifleri çerçevesinde gerçekleşmiştir. Bu çerçevede adada Yahudi nüfusu da artmış ve gayriresmî rakamlara göre 386 bin nüfusu olan KKTC'de 30-35 bin civarında Yahudi yaşar hâle gelmiştir. Bu rakamlara Ukrayna'dan savaş sonrası gelenler dahil değildir.⁴

Yahudi nüfusunun arttığını gündeme getiren Kıbrıs Rum Kesimi'nde yayınlanan Alithia gazetesinde, "Yarın müzakere masasına oturmamız gerekirse karşımızda muhatap olarak Kıbrıslı Türkler yerine İsrailileri, Rusları, Ukraynalıları ve İngilizleri bulacağız. Bütün bunlar, Başkan Nikos Hristodulidis, mülkiyette ilk söz hakkını mal sahibine değil, kullanıcıya veriyor, diye Guterres Çerçevesi'ni reddettiği bir zamanda oluyor. Çok yakında mal sahibinin kim olduğunu bile bilemeyeceğiz." şeklinde belirtmek suretiyle

² <https://www.trhaber.com/dunya/israil-kuzey-kibrisi-satin-aldi-25-bin-donum-iddiasi-ortaligi-karistirdi-h418360.html>

³ <https://www.sabah.com.tr/yazarlar/donat/2023/12/18/yabanciya-israile-arazi-satisi-derin-konu>

⁴ <https://www.cnnturk.com/dunya/arzi-mevud-topraklari-icinde-yer-aliyor-israillin-kibristaki-sessiz-igalinin-perde-arkasi>

olayın vahametini yazmıştır.

2000 Şirket Kurulmuştur

Yahudilerin Filistin bölgesinde toprak alma girişimlerinin benzeri belirli bir süreden beri KKTC’de yaşanmaktadır. Tarihten ders alınmazsa tekerrür eder sözü, Kıbrıs’ta gerçekleşmektedir. Sabah gazetesinden Abdurrahman Şimşek, paraların çantalarla geldiği inşaat firmalarının gerçekten orada aktif rol oynadığını gözümle gördüm; emlakçılar, taksiciler ve esnafla görüştüm, demektedir.

Abdurrahman Şimşek, adada 2 bin inşaat şirketi kurulduğunu, bu şirketlerin çoğunun KKTC vatandaşlarına ait görünüyorsa da bunun gerçeği yansıtmadığını çünkü bu şirketlere finansman sağlayanların Yahudiler olduğunu belirtmektedir. Ya Siyonist İsrail’deki ya da değişik ülkelerdeki zengin Yahudi finansörlerden alınan çantalar dolusu para, yanaşan teknelerle ge(tiri)lmektedir.

Yahudilerin adadaki asıl hedefleri, küçük bir İsrail oluşturmaktır. Sinagoglar, genellikle sitelerin ve evlerin giriş katlarına yapılmış; tabela-

lar, apartman isimleri, kısacası her şey İbranice yazılmaya başlanmıştır. Abdurrahman Şimşek, gezdiğim bölgede yaşayan her 100 kişiden 95’i Yahudi kökenli olduğunu belirtmiştir, sanki Tel Aviv’de geziyorum, şeklinde ifade etmiştir.⁵

İsrail’le ilişkili aracılar tarafından, ülkenin kuzeyinde on binlerce dönüm arazinin gizli sözleşmelerle, âdeta Filistin modeli uygulanarak KKTC’nin yavaş yavaş ele geçirildiği ileri sürülmektedir. Savaşları gerekçe göstererek KKTC’ye gelen İsraililerin yanı sıra birçok ülkeden gelen zengin Siyonist Yahudilerin, adanın kuzey ucundan Tel Aviv’i gören yerlerde toplanmasına “Adanın kuzeyinde yeni İsrail mi kuruluyor?” denilerek tepki gösterilmektedir.

Kurulan İnşaat Şirketleri

Kıbrıs, Yahudi şirketleri tarafından âdeta parsellenmiştir. Şirketlerin birbirlerinin bölgesine girmemesi ve birbirleriyle rekabet etmemesi, yatırım alanlarının bir üst merkez tarafından koordine edildiği iddialarını doğrulamaktadır.

⁵ <https://www.takvim.com.tr/guncel/2023/12/10/kibristaneler-oluyor-israil-neden-toprak-aliyor-25-bin-donum-arazinin-alindi-2-bin-sirket-neden-kuruldu-iste-detaylar>

Aslında bu bir iddia değildir. Çünkü aksi hâlde her şirket, kendi menfaati için neresi uygunsa yatırımı oraya yapar, bu da şirketler arasında rekabet ve çekişme meydana getirebilirdi. Oysa hiçbir şirketin, kendisine ayrılan bölgenin dışında başka bölgeye yönelmemesi, bu iddianın gerçekliğini ortaya koymaktadır. Yani her şirketin toprak alması ya da inşaat yapması, bir üst akıl tarafından organize edilmekte ve faaliyet gösterecekleri alanlar önceden belirlenmektedir.

Son 2 yılda birçok İranlı Yahudi'nin de KKTC'de şirket kurup piyasaya girdiği, binlerce konut ve binlerce dönüm arazi aldığı, aynı şekilde Yahudi asıllı Rus ve Ukraynalıların da şirketler kurarak aynı faaliyetleri gösterdikleri belirtilmektedir. Bu şirketlerin kuruluş amacı, daha çok toprak satın almaktır.

Türk Denizcilik ve Global Stratejiler Merkezi (Türk DEGS) başkanı, emekli Tümamiral Cihat Yayıcı'nın verdiği rakamlara göre, 2022 yılı içerisinde KKTC'de 2 bin 672 yabancıya taşınmaz mal alma izni verilmiştir. "Tabii bu rakamlar içerisinde KKTC vatandaşlığına geçmiş yabancıların ve yüzde 51 hissesi KKTC vatandaşlarına aitmiş gibi görünen şirketlerin aldıkları taşınmazlar yoktur. Asıl soru da budur.» ifadesini kullanmıştır.

KKTC'de faaliyet gösteren 3 büyük inşaat şirketinin sahipleri, KKTC vatandaşlığı almış Yahudilerdir. Asıl büyük toplu alımları da bunlar yapmıştır. Rauf Denктаş'ın özel kalem müdürü ve gazeteci Sabahattin İsmail, Yahudilerin

Kıbrıs, Yahudi şirketleri tarafından âdeta parsellenmiştir. Şirketlerin birbirlerinin bölgesine girmemesi ve birbirleriyle rekabet etmemesi, yatırım alanlarının bir üst merkez tarafından koordine edildiği iddialarını doğrulamaktadır. Aslında bu bir iddia değildir. Çünkü aksi hâlde her şirket, kendi menfaati için neresi uygunsa yatırımı oraya yapar, bu da şirketler arasında rekabet ve çekişme meydana getirebilirdi. Oysa hiçbir şirketin, kendisine ayrılan bölgenin dışında başka bölgeye yönelmemesi, bu iddianın gerçekliğini ortaya koymaktadır.

kontrolündeki bu şirketlerin, resmîyette KKTC şirketi olarak görüldüğünü ve bu şirketlerin, adada binlerce dönüm arazi kapattığını söylemektedir. Bu iddiasına dayanak olarak da Karpaz Gate Marina'yı yapan David Levis adlı İngiliz vatandaşını göstermektedir. Levis, Dünya Siyonist Kongresi ve İsrail tarafından İsrail'e yaptığı hizmetler sebebiyle ödüllendirilmiş bir isimdir.

Binlerce dönüm toprak alımı gerçekleştiren şirketlerden öne çıkanların isimleri ve sahipleri şöyledir:

1- KKTC'nin en büyük inşaat şirketi Cesar-Dominika İnşaat Şirketi. Şirketin sahibi Şimon Afik Aykut

ve oğlu Jack Afik Aykut'tur (TC-KKTC vatandaşı). Bu şirket, özellikle İsrail'e bakan İskele-Karpaz bölgesinde binlerce dönüm arazi alıp binlerce konut yapmıştır. Yahudi olan baba ve oğula KKTC vatandaşlığı verilmesi, sınırsız arazi almalarına fırsat vermiştir.

2- Evergreen İnşaat Şirketi. Sahibi ise Amicam Marhoom. Kendisi kan kanserinden ölmüştür. Eşi ve çocukları olmasına rağmen şirketin mal varlığı, Amerika'dan gelen Yual isimli bir Yahudi'ye devredilmiştir. Eğer bu şirketler, bir Siyonist üst yönetim, üst akıl tarafından idare edilmeseydi bu şirketin mal varlığı, Yual isimli Yahudi'ye değil, eşi ve çocuklarına miras kalırdı. Bu da bunun ve diğer şirketlerin Siyonist bir üst akıl tarafından yönetilip yönlendirildiğini göstermektedir.

Evergreen İnşaat Şirketi'nin, Girne'nin doğusunda şu an en az 10 noktada site inşaatları sürmektedir. Bu şirket, ayrıca adanın

batısındaki Güzelyurt körfezindeki Gaziveren sahilinde ve Girne'nin doğusundaki Esentepe sahilinde arazi alıp siteler yapmaktadır.

3- Girne'de kurulu Eurocoast şirketi. Bu şirketin sahibi Benzi Friedman ve oğlu Maor Friedman. İkisi de KKTC vatandaşı değil ve İsrail ordusunda subay olarak görev yapmış isimler.

Girne'nin batısındaki Ilgaz, Alsancak, Lapta, Karşıyaka sahilleri ile kısmen Girne'nin içinde faaliyet göstermektedir.

Ayrıca "Girne'nin batısında, enfes bir kumsala sahip Alagadi bölgesinde büyük bir sitenin inşasına başlayan Samar Saade adlı kişi de İsrail kökenli bir Siyonist'tir. Yahudiler tarafından Kıbrıs'ta kurulan şirketlerin tamamı, Siyonist merkez tarafından belirlenen planlar çerçevesinde faaliyetlerini sürdürmektedir. Yaptıkları apartmanlar da yine bu üst yönetimin belirlediği çerçevede ve belirlenen isimlere satılmaktadır.

KKTC'nin İskele bölgesinde emlakçılık yapan Kemal, Sabah gazetesinden Abdurrahman Şimşek'e, Yahudilerin arazi ve binalar almasını şöyle anlatmıştır: "Ben İngiltere'de uzun yıllar (25 yıl) yaşadım. Memleketimi çok özlediğim için, dört yıl önce geldim. Huzur bulmak için geldim ancak buralarda güzellik ve huzur bulamadım. Çünkü buralar çok karışık. İnsanların birbirine hiç saygısı kalmamış. Burada Rus, Ukrayna, İran, İsrail ve Polonyalı Yahudiler varmış. Neden burada toplanıyorlar, kim bunlar, şeklindeki sorulara; bunlar birbirlerini tutuyor, bunların illaki bir başları ve yönlendireni var. Türkler burada az ve buralara gelmiyorlar. Buna çok üzülüyorum. Burası Orta Doğu, mer-

KKTC Bakanlar Kurulu kararıyla vatandaşlık hakkı verilen İsrail doğumlu bir iş insanı, İskele bölgesinde satın aldığı binlerce dönüm toprak üzerine dev Yahudi siteleri inşa etmeye başlamıştır. İsrail doğumlu başka bir KKTC vatandaşı iş insanı ise Girne Alagadi Plajı'nda büyük bir site inşaatına devam etmektedir.

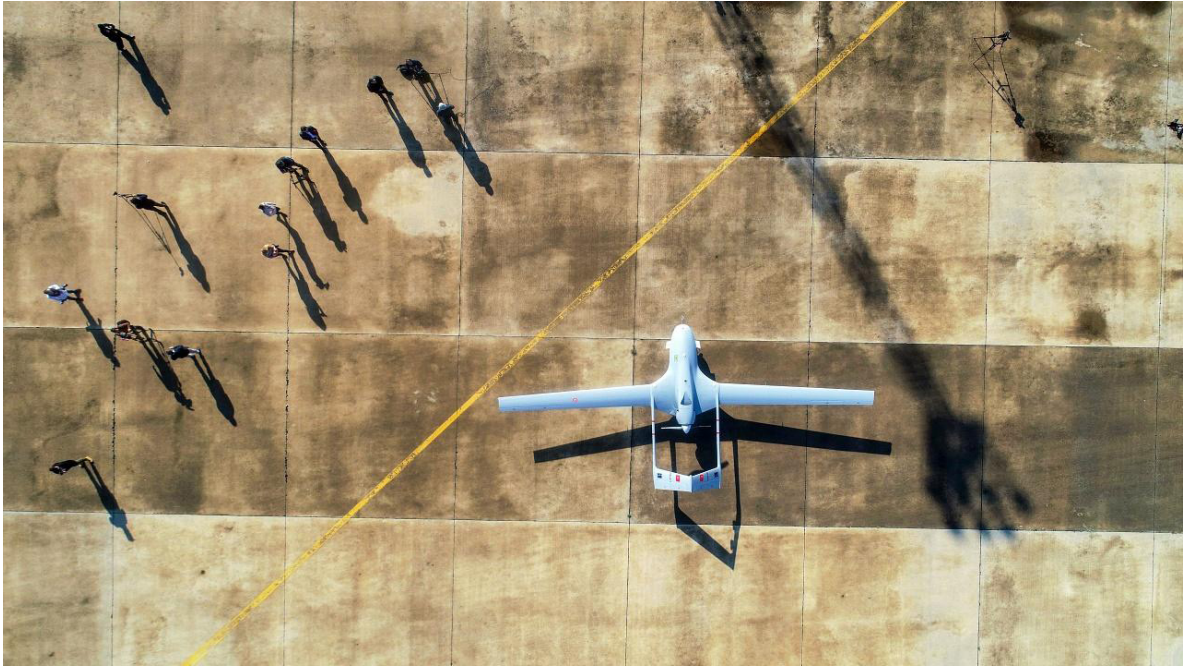
kez burası, üs burası. Amerikan üsleri, her yer yakın buraya. Her şey var burada. İsrail, Lübnan ve Lazkiye yakın. Türkiye yakın. Hedef Türkiye. Abluka... İstihbarat çok burada, büyük istihbaratlar var burada. Her ülkenin istihbaratı var. Amerikan istihbaratı bile geliyor. Çok şey dönüyor burada. Vallahi toprak kalmadı. Çoğu gitmiş yabancılara. Burada Türkleri beğenmiyorlar, ancak biz olmadan da yapamıyorlar. Aşırı para veriyorlar. Kirli para dönüyor burada. Bazen düşünüyorum, keşke çocuk-

larım olsaydı, diye ama iyi ki olmadı. Çünkü gidişat iyi değil. Geleceği iyi görmüyorum. Bunlar dergâh sistemi ile çalışıyorlar. Kapalı sistem... Bu yerler sadece İskele bölgesinde değil, Girne ve Güzelyurt'ta da satılıyor. Bunların başları var. Geliyor 10 milyon pound veriyor, buraları satın alıyor. Komple, blok blok binalar satılıyor burada. Buraya bavul bavul para getiriliyor." ifadelerini kullanmıştır.⁶

Lapta, Alsancak, Çatalköy, Ilgaz, Gaziveren bölgelerinin tamamı... Ve Girne'den doğuya, Dıpkarpaz'a kadar satın alınan arazilerde Yahudilere ait siteler yükselmeye başlamıştır. Bu kısımlar tamamlandıktan sonra Karpaz yarımadasının güney sahillerine doğru yöneliyorlar. Aralarına yabancı almamaya büyük özen gösteriyorlar. KKTC Bakanlar Kurulu kararıyla vatandaşlık hakkı verilen İsrail doğumlu bir iş insanı, İskele bölgesinde satın aldığı binlerce dönüm toprak üzerine dev Yahudi siteleri inşa etmeye başlamıştır. İsrail doğumlu başka bir KKTC vatandaşı iş insanı ise Girne Alagadi Plajı'nda büyük bir site inşaatına devam etmektedir. Ga-

⁶ <https://kozmikturk.com/gundem/kkctc-yi-kim-satiyor-yahudilerin-konut-arsa-tuzagi-35903>

ziveren bölgesindeki dev Afrodite Sitesi'nin sahibi vatandaşlık verilen İsrail doğumlu başka bir iş insanı.⁷

Geçitkale SİHA Üssü

Türkiye, Kıbrıs'ta Geçitkale kasabasında⁸ Türk SİHA'ları için üs kurmuştur. Türkiye ve KKTC'nin bu hamlesinin ardından İsrail, bölgede birtakım girişimlerde bulunmuştur. İsrail'in, KKTC'de bulunan ve İsrail'le bağlantılı kişiler vasıtasıyla Türk SİHA'larının KKTC'de daimi olarak konuşlandığı Geçitkale Hava Üssü'ne beş kilometre yakınlıkta Alaniçi köyünde, yaklaşık 1000 dönümlük arazi aldığı belirtilmektedir.

Doç. Dr. Cihat Yayı, Yahudilerin Kıbrıs'ta bu kadar yoğun toprak almalarının, özellikle de Türkiye'nin SİHA üssünün kurulduğu Geçitkale Havaalanı'nın çevresinde böyle arazilerin alın-

7 <https://www.cnnturk.com/dunya/arzi-mevud-topraklari-icinde-yer-aliyor-israilin-kibristaki-sessiz-igalinin-perde-arkasi>

8 Geçitkale, Gazimağusa ilçesinde yer alan bir kasabadır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Meclisi, Geçitkale Havalimanı'nın Türk Silahlı Kuvvetlerine tahsis edilmesini kararlaştırmıştır. Geçitkale Havalimanı, KKTC'nin Mağusa kenti yakınlarında yer alıyor ve artık hem askerî üs hem de İHA (İnsansız Hava Aracı) ve SİHA (Silahlı İnsansız Hava Aracı) merkezi olarak kullanılacak. Bu karar, KKTC Meclisinde oy birliğiyle alınmıştır. Bkz. <https://www.haber7.com/dunya/haber/3385389-kibrista-tarihi-karar-gecitkale-resmen-turk-sihalarinin-ussu-oldu>

masının üç tehlikesinden bahsetmektedir. Yayı, bu tehlikeleri şöyle sıralamaktadır:

1- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin arazileri, Filistin'de yapıldığı gibi, Türklerin elinden parayla pulla, şunla, bunla alınıyor. Ya doğrudan ya dolaylı alınıyor.

2- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin en verimli arazileri alınıyor. Çok dikkat çekici bir durum.

3- Askerî güvenlik bölgelerinin, askerî tesislerin yakınlarındaki araziler, hiçbir sınır gözetilmeksizin bu yabancılara ya da yabancıların araçlarına satılıyor.

Yayı, SİHA üssündeki her türlü hareketiminin, etraftaki tesisler tarafından kontrol edilebileceğini belirtmektedir.

Geçitkale'de SİHA üssüne yakın yerde bir Yahudi'nin 1000 dönüm toprak almasının yasalara göre mümkün olmadığını belirten Prof. Dr. Ata Atun, "Burada bir hülle var, yerli bir şirket, satın almıştır. Yerli şirket, bu toprağın sahibidir. Türkiye Cumhuriyeti dışındaki yabancılar sadece bir ev alabilir, başka bir şey alamazlar."

şeklinde konuşsa⁹ da bu, yasalara uysa da uymasa da Yahudilerin binlerce dönüm arazi satın aldıkları gerçeğini değiştirmeyecektir.

Yaycı başka bir konuşmasında ise "İşgalci ve faşist yaklaşımla 1948'den beri Filistin'i adım adım işgal eden, 7 Ekim'de başlayan çatışmaları fırsat bilerek masum Filistinlilere yönelik katliamlarını artıran İsrail, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinden sinsice toprak topluyor. Hukuksuz toprak toplamayı sürdüren İsrail, Yavru Vatan'ı da işgal ettiği Filistin'de olduğu gibi hedef almış durumda."¹⁰

Kıbrıs'tan Tepkiler

Çeşitli ülkelerden gelen Yahudilerin, Kıbrıs'ta toprak almalarına içeriden de tepkiler gelmeye başlamıştır. Çünkü Gazze'de işlenen katliama destek sağlayan ve gelecekte Kıbrıs'ı da arzımevut için Truva atı olarak kullanmak isteyen Siyonistlerin amaçlarını fark edenler, tepki göstermeye başlamışlardır. Nitekim KKTC Ulusal Birlik Partisinden Lefkoşa milletvekili ve meclis başkanı Zorlu Töre, İsraililerin sadece Karpaz tarafında değil, Gaziveren tarafında ve Ercan Havaalanı çevresinde de araziler satın aldıklarını söylüyor.

Zorlu Töre ayrıca, İsrail başbakanı bir gün mutlaka cezasını çekecek, ortaya attığı bu mesnetsiz iddia, yaptığı barbarlığı örtmeye yetmez, demiştir.

Netanyahu'nun iddiasının; KKTC'yi suçlama-

9 <https://www.haber7.com/guncel/haber/3297705-israillin-kktc-girisiminde-3-tehlike-cihat-yayci-tek-tek-siraladi>

10 <https://www.yeniakit.com.tr/haber/yayci-pasa-yahudilerin-toprak-topladigini-soyleyerek-uyardi-kibrisin-sonu-filistin-olmasin-1805902.html>

Çeşitli ülkelerden gelen Yahudilerin, Kıbrıs'ta toprak almalarına içeriden de tepkiler gelmeye başlamıştır. Çünkü Gazze'de işlenen katliama destek sağlayan ve gelecekte Kıbrıs'ı da arzımevut için Truva atı olarak kullanmak isteyen Siyonistlerin amaçlarını fark edenler, tepki göstermeye başlamışlardır.

nın ötesinde, Türkiye'yi de hedef aldığını belirten Töre, Tel Aviv yönetimi terör devletidir, şeklinde konuşmuştur.

Milletvekili Yasemin Öztürk tarafından verilen soru önergesinde, İsrail başbakanı Netanyahu'nun bağlı olduğu Siyonist CHABAD tarikatı ve MOSSAD organizasyonu İsraili askerlerin KKTC'ye getirildiği ve eğitildiği öne sürülmüştür.

Yasemin Öztürk, bu iddiaların araştırılması için KKTC

meclisine soru önergesi vermiştir. Öztürk'e göre İsrail, Gazze'de soykırım uygulayan özel birliklerini, sporcu kimliği altında KKTC'ye getirerek adanın kuzeyinde benzer bir planı uygulamaktadır. İddialara göre İsraili askerler, özel eğitim almak üzere Sezar Kompleks'e yerleştirilmektedir.

KKTC güvenlik kaynakları, Siyonist tehlikenin arttığına dikkat çekmekte ve CHABAD örgütünün ada genelinde etkin olduğunu belirtmektedir.

Yasemin Öztürk'ün iddialarına göre, CHABAD'ın Kuzey Kıbrıs sorumlusu Haim Azimov, Kıbrıs'ı Yahudi merkezi yapma amacını açıkça ifade etmektedir.

Siyonistlerin, KKTC ile ilgisi eski cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın başbakanlık dönemine dayanmaktadır. Yasemin Öztürk soru önergesinde, İsrail vatandaşlarının konut aldığı ve siyonist askerlere eğitim verildiği iddialarının araştırılması için içişleri ve maliye bakanlıklarına çağrıda bulunmuştur.¹¹ (Devam edecek)

11 <https://www.yenicaggazetesi.com.tr/flas-iddia-israilli-askerler-kkctde-ozel-olarak-egitiliyor-745245h.htm>

Hoş Gittin Ramazan*

Mehmed ALAGAŞ

Gelene "Hoş geldin!" demek, âdet olmuştur bizim toplumda. Gelenin nasıl ve ne şekilde geldiğine bakmadan ağızımızı açıyor ve "Hoş geldin!" deyiveriyoruz.

Soruşturmaya gelen yetkililere de gülümseyerek "Hoş geldiniz!" dememiz, bu alışkanlıktan kaynaklansa gerek. Oysa birçok kardeşimizin bildiği gibi bu adamlar, hiç de hoş gelmiyorlar.

Tabii ki "Hoş geldin!" ifadesiyle ilgili olarak bu basit örnekler üzerinde değil, her sene hoş geldiği söylenen ramazan üzerinde duracağız. Bildiğiniz gibi ramazan yaklaştığımızda her yerde aynı ifadelerle karşılaşırız: "Hoş geldin ramazan!"

Doğrusunu söylemek gerekirse ki gerekiyor, hep rahatsız olmuştum bu ifadelerden. Ramazanın mahiyetini ve içinde bulunduğumuz

Duydunuz mu ramazanın nereye hoş geldiğini? Ramazan; bu millete, bu ülkeye hoş gelmiş!

Faizin, fuhşun, zinanın, ahlaksızlığın, zulmün, küfrün, fıskın yaygınlaştığı bu topluma, böylesi bir topluma, ramazan hoş gelmiş!

Mübarek ramazan ayı, tiksindiği bu şeylerden nasıl hoşlansın, bu şeylerin yaşandığı ve yaşatıldığı toplumlara nasıl hoş gelsin ki?

toplumu düşündükçe bu rahatsızlığım daha da artmıştır.

Hep bir ağızdan söylenen bu ifadeye göre ramazan, hoş gelmiş! Bu kimselere ramazanın nereye hoş geldiğini sorduğum zaman ise aldığım cevaplar, genelde aynı cevaplar olmaktadır: Ülkemize, milletimize, yurdumuza, vatanımıza hoş geldi, hoş geldi ramazan!

Duydunuz mu ramazanın nereye hoş geldiğini? Ramazan; bu millete, bu ülkeye hoş gelmiş!

Faizin, fuhşun, zinanın, ahlaksızlığın, zulmün, küfrün, fıskın yaygınlaştığı bu topluma, böylesi bir topluma, ra-

mazan hoş gelmiş!

Mübarek ramazan ayı, tiksindiği bu şeylerden nasıl hoşlansın, bu şeylerin yaşandığı ve yaşatıldığı toplumlara nasıl hoş gelsin ki?

Velhasıl hoş gelmedi. "Hoş geldin!" dense de hoş bulmadı ramazan!

* Mehmed Alagaş, *Aynalar ve İnsanlar*, İnsan Dergisi Yay., 27-30. Sf.

Ramazanın gelmesiyle birlikte değişik yerlere asılan başka bir ifade daha var: "*oruca saygı*."

Allah'a, peygamberlere, kitaplara saygı göstermeyen kimselerden, oruca saygı göstermeleri istenmektedir.

İzmir sokaklarında yürürken ağızları boş durmayanları görmek bir yana, meyhanelerden yayılan içki kokusunu duyanlar, "*oruca saygı*" ifadesinin ne derece dikkate alındığını anlamaktadırlar. İzmir'le ilgili olarak "*Gâvur İzmir*" diyenlere tabii ki itiraz etmiyoruz. Gerçi İzmir'e "*Gâvur*" diyenlerin, buldukları yeri İslam'la tarif edemeyecekleri de ayrı bir gerçektir.

Gâvur İzmir denen bu yerde şüphesiz ki Müslümanlar da bulunmaktadır. Müslüman olduklarını iddia edenler ise azımsanmayacak bir kalabalıktır bu şehirde. Özellikle teravih namazlarında camileri dolduran insanlar, camilerin dışına da taşmaktadır. Her gün beş vakit farz namazlarına ilgi duymayan kimselerin, farz olmayan teravih namazına gösterdikleri büyük ilgi, hâliyle şaşırtıcıdır.

Bu kimselere göre beş vakit namaz değil, teravih namazı farz kılınmıştır sanki. Beş vakit namaz kılınmasa da teravih namazı, mutlaka ve mutlaka kılınmalıdır.

Bu camilerde ibretle izlenmesi gereken bir diğer tablo ise "*sakal-ı şerif*" ziyaretleridir. Efendimize (sav) ait olduğu söylenen mübarek

sakal, kırk kat bohça içinden salavatlarla çıkarılmakta ve uzun bir kuyruk oluşturan insanlar, cam muhafaza içindeki sakal telini öperek yüzlerine ve gözlerine sürmektedirler.

Diyeceksiniz ki "*Böyle yapmakla ne oluyor?*"

İnanın bilmiyorum! Bilsem hiç söylemem mi?

Bunların söylediklerine göre bu merasim, sakala hürmetmiş! Tabii ki bu söylenenlere de biz inanmıyoruz. Çünkü Efendimizin (sav) sakalına yüz sürebilmek için kuyruk oluşturan bu adamların geneli sakalsız.

Oysa biliyoruz ki Resulullah'ın (sav) sünneti olan sakala hürmet; bu mübarek sakala, sakalsız yüzleri sürmekle değil, sakal bırakmakla gerçekleşebilir. O hâlde uzun kuyruklar oluşturan bu sakalsızlar, sakala yüz sürmekle ne yapmak istiyorlar ki?

Demin de söylediğim gibi inanın bilmiyorum!

Ramazanla ve ramazanda olanlarla ilgili yazılacak şeyler çok. Fakat sözü şimdilik fazla uzatmayalım. Bildiğiniz gibi ramazan nasıl olsa gitti, nasıl olsa şimdilik kurtuldu bu toplumdan ve bunun gibi ayinlerden.

Geldiği toplumu dikkate alarak "*Hoş geldin!*" diyemediğimiz ramazana, giderek kurtulduğunu kabul ederek "*Hoş gittin!*" diyebiliyoruz.

Hoş gittin ramazan!

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

Ümmetin Yok Oluşu

Emrah DOĞRU

Ümmet, sözlükte başı çekmek, sevk ve idare etmek anlamlarına gelir. Terim olarak ortak bir kültürel köken veya ortak idealler, din etrafında bir araya gelmiş insanlardan oluşan topluluklara denir.

Ümmet, bir inanç topluluğu demektir. Yani aynı Allah'a, peygambere inanan, aynı kıbleye yönelen insanların oluşturduğu bir birliktir, değil mi? Ne yazık ki biz, bu güzel kavramları kaybettik.

Ya mezhep ya ırk ya da grup ön plana çıktı. Ümmet, bütün müminleri kapsayan bir çatıdır, değil mi? Biz, ümmet bilincini ön planda tutacağımıza grup kimliğimizi, cemaat kimliğimizi ön plana çıkardık. Maalesef o büyük çatının altından çıktık. Ne yöne gideceğimizi unuttuk. Onun için parça parça olduk. Namazda aynı kıbleye yöneliyoruz ama bir ümmet olmanın ana he-

Şeytanın peşinden ayrılmayan topluluklar hâline gelen ümmet, Allah'ın emirlerine ve yasaklarına da kulak tıkayıp kendi dünyasında; kendi fikirleri, kendi görüşleri, kendi düşünceleri peşinden giden topluluklar oldu.

definden çok çok uzaklaştık. Neticede kendi zaaflarımızı yaşıyoruz.

Şeytanın peşinden ayrılmayan topluluklar hâline gelen ümmet, Allah'ın emirlerine ve yasaklarına da kulak tıkayıp kendi dünyasında; kendi fikirleri, kendi görüşleri, kendi düşünceleri peşinden giden topluluklar oldu. Rabbimiz, insanlığı doğru yola iletmek için peygamberler göndermiştir. Bütün peygamberler, Allah'ın emirlerini ve yasak-

larını insanlığa anlatmışlardır. Hepsi, görevlerini yerine getirmiştir. İnsanların bir kısmı doğru yolu seçmiş, bir kısmı da şeytanın yolunu, batıl olan yolu seçmişlerdir. Ümmet bilincini kaybeden toplum, aslında kendini de kaybetmiştir. Çünkü ümmet olamayan toplum, bir bir Allah'tan, kitabından ve resulünden uzaklaşır. Ne yazık ki öyle de oldu. Kur'an'dan uzaklaşan,

neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmeden ilerlerken ahlakını kaybetti, neden yaratıldığını unuttu, namazı unuttu, Allah'a kul olmayı unuttu; birbirinden koparılan ümmet, saygı ve sevgisini unuttu; komşuluğu unutup aile ilişkilerini de kaybetti, zina ve fuhşiyattan kaçınan ümmet, zinanın ve çıplaklığın haram olduğunu unuttu. Teknolojinin ilerlemesiyle kâfirlerin ümmete hazırladığı dizi, film gibi İslam'a uygun olmayan programlara dalıp kendi benliğini kaybetti. Ümmete kardeş olma emrini veren rabbimize asi olup, milliyetçilik ve ırkçılığı kabul edip kardeşlerini, kardeşliği unutup onları yalnız bıraktı. Her yerde Müslüman kanı akarken rahat rahat yaşamaya alıştı, Gazze'de işgalci İsrail'e tepki gösteremez hâle geldi. Müslüman kardeşlerinin çaresizlik, açlık, kıtlık içinde yaşamalarına aldırış etmeden kör, sağır ve dilsiz bir şekilde yaşamayı tercih etti. Eğer ki gerçekten ümmet olma şuurunu kaybetmemiş olsaydı sokaklardan ayrılmaz, çaresiz kalan kardeşlerimiz için kıyamda olurduk, cami çıkışlarında hakkı haykırır, sessiz bir şekilde dağılıp gitmez-

dik. Bir şeyler yapma gayreti içinde olurduk ama maalesef ümmet şuru kalmamış. Aynı şekilde Doğu Türkistan'da, Suriye'de, Irak'ta, Arakan'da, Afrika'da zulüm gören, çaresiz kalan kardeşlerimiz unutuldu. En acısı da Allah'ın emirlerine, yasalarına baş kaldırılıp, Allah'ın hükümlerine küfredilip, beşeri sistemleri baş tacı yapıp Allah'a şirk koşulmaya alışıldı. Dünyalık peşinde koşulmaktan ahiret hayatının geleceği unutuldu. Cennete gitmeyi bırakan ümmet, cehennem için çalışan bir toplum hâline geldi ve rabbimizin uyarılarını duymazdan geldi. Bakın rabbimiz ayetinde nasıl haber veriyor: **“(Allah) sizden önce ateşe girmiş olan cin ve insan topluluklarıyla beraber siz de ateşe girin, der. Her ümmet oraya girdiğinde (kendi gibi sapık olan) kardeşini (ümmetleri) lanetler. Sonunda hepsi bir araya toplanınca sonradan gelmiş olanlar önceden yaşamış olanlar için; rabbimiz, bunlar bizi saptırdılar, onlara ateşten kat kat azap ver, der. (Allah) buyuracak ki hepinize kat kat (azap) vardır fakat bilmiyorsunuz.”** (Araf,

38).

Meşruiyetini İslam'dan almayan liderler ve peşinden gidenlerin ahiretteki durumları içler acısı. Diğer ayetlerde de şöyle haber vermektedir rabbimiz: **"İşte o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabı görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır "** (Bakara, 166).

Ümmetin liderlerinden, liderlerin tebaadan teberri edip uzaklaşması, lanetleşmesi ve birbirlerini suçlaması, kıyametin ibretlik sahnelerindendir. Bu sahnenin yaşanmaması için, her insanın dinini güzel bir şekilde öğrenmesi, tabi olduğu dini ve liderleri vahyin ölçülerine göre değerlendirmesi gerekir.

"(Kötülere) uyanlar şöyle derler: 'Ah, keşke bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!' Böylece Allah, onlara işlerini pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar." (Bakara, 167).

Ümmetin liderlerinden, liderlerin tebaadan teberri edip uzaklaşması, lanetleşmesi ve birbirlerini suçlaması, kıyametin ibretlik sahnelerindendir. Bu sahnenin yaşanmaması için, her insanın dinini güzel bir şekilde öğrenmesi, tabi olduğu dini ve liderleri vahyin ölçülerine göre değerlendirmesi gerekir. Ümmet olmak da bunu gerektirir. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"Yine bizim yarattıklarımızdan bir ümmet de var ki hakka rehberlik ederler. Ve onunla adaleti uygularlar."** (Araf, 181). Ayetten de anlaşılacağı üzere ümmet olmak, hakkı ve hakikati göstermeyi, hakka bağlı olmayı ve adaletten kesinlikle ayrılmamayı gerektirmektedir. Günümüzde bu saydıklarımız maalesef kalmadı. Ümmetin yok oluşunu, acı

ama gerçek olarak görmekteyiz. Bir başka ayette rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"Sana da daha önceki kitabı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak kitabı (Kur'an'ı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma. (Ey ümmetler!) Her birinize bir şeriat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı fakat size verdiği (yol**

ve şeriatlarda) sizi denemek için (böyle yaptı). Öyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri (gerçek tarafını), o haber verecektir.» (Maide, 48).

Nitekim rabbimiz dileseydi bizleri, tek bir ümmet yapardı. Herkesin, hak dine inanıp refah içinde yaşanmasını sağlayabilirdi. Bu, rabbimiz için hiç de zor değildi. Ama o zaman imtihanın anlamı kalmazdı. Bizleri, imtihan etmek için ayrı ayrı kabilelere, ırklara ayırdı. Hakkı ve hakikati gösteren kitap ve peygamber gönderdi. Rabbimizin razı olacağı yaşantı, ümmet olmadı; haktan ve hakikatten ayrılmamızdı. Ne yazık ki bunu başaramadık ve ümmet olma şuurunu kaybetmiş topluluklara dönüştük.

Rabbimiz, başka bir ayetinde de şöyle buyurmaktadır: **"Sonra biz peygamberlerimizi peyderpey gönderdik. Herhangi bir ümmete peygamberlerinin geldiği her defasında, onlar bu peygamberi yalanladılar; biz de onları birbiri ardından yok ettik ve onları ibret hikâyelerine dönüştürdük. Artık**

iman etmeyen kavmin, canı cehenneme!» (Müminun, 44).

Anlıyoruz ki rabbimiz, insanoğluna birçok peygamber gönderdi ve ne yazık ki peygamberleri yalanlayan topluluklar, ümmet olma şuurunu kaybettikleri için, Allah'ın emirlerine ters hareketler yaptıkları için, rabbimiz o toplulukları değişik şekillerde helak etmiştir. Şimdi düşünelim; bizler, helak olmaktan kaçabilecek miyiz? Rabbimiz artık toplu helaklar vermeyeceğini

söylemektedir ama kısmi helaklar, cezalar vereceğini unutmayalım. Deprem, sel, kıtlık, pahalılık, Müslüman kardeşleri zulüm altındayken kör olmak, ses çıkarmamak, bunlar da cezaların bir kısmıdır. Bizim helakımız, rabbimizin emirlerine karşı gelmeye devam ettiğimiz sürece cehennem olacaktır. Bundan daha kötüsü olabilir mi? Bugün yeryüzünün birçok yerinde Müslümanlar yaşamakta, günde beş vakit ezan okunmakta, İslam'ın temel taşlarından olan tevhit ilkesine ve nübüvvet inancına çağrı yapılmaktadır. Ama okunan ezanlar, ümmet şuurunu kaybeden toplulukları uyandırmamaktadır. Çünkü sözde modern olan topluluklar, yukarıda da bahsettiğim üzere milliyetçilik ve ırkçılık hastalığına tutulmuşlardır. Ne yazık ki ümmet, bu şekilde yok olup gitmektedir.

Âlimlerin ümmete verdiği anlam şu şekildedir: Hz. Muhammet'e iman edip onun getirdiği dine tabi olan, taviz vermeyen kitlelere "ümmet-i Muhammet" denmektedir. Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"Müminler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşleri-**

Anlıyoruz ki rabbimiz, insanoğluna birçok peygamber gönderdi ve ne yazık ki peygamberleri yalanlayan topluluklar, ümmet olma şuurunu kaybettikleri için, Allah'ın emirlerine ters hareketler yaptıkları için, rabbimiz o toplulukları değişik şekillerde helak etmiştir.

nizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz." (Hucurat, 10).

Tüm Müslümanların kardeş olduğunu unutmamalıyız. Ümmet olmak istiyorsak bu şekilde yapmalıyız. Ayrıca diğer ayetinde rabbimiz, şöyle buyurmaktadır: **"Ey insanlar! Doğrusu biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanın-**

da en değerli olanınız, ondan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir; her şeyden haberdardır." (Hucurat, 13).

En değerli olanlar, rabbimizin emirlerine itaat eden ve rabbimizden korkup haram işleyenlerdir. Rabbimizin rızasını kazanmak için, dikkat edilmesi gereken hususlar, özetle bunlardır.

Nitekim iyi bir ümmet olmak için, sahabe neslini örnek almalıyız. Çünkü onlar, Kur'an-ı Kerim'i ve Hz. Peygamber'in sünnetini çok iyi anlayıp üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmişlerdir. Bizler de yok olmayı değil, yeniden yeşerip ümmet olma şuuruna ulaşmak için mücadele etmeliyiz ve sahabeleri örnek almalıyız. Rabbimiz, bizleri, yeniden ümmet olma şuuruna ulaştırın. Âmin.

Faydalanılan Kaynaklar:

- * Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim
- * Temel İslam Ansiklopedisi

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

Beşerin İnsanlık Arayışı

Erdal TUĞRUL

Hamd ve övgülerin en güzeli, âlemlerin biricik Rabbi olan, evrende eşi, benzeri ve dengi olmayan, güç ve kudreti elinde bulunduran, dilediğine hesapsız rızıklar veren, yarattığı her şeyi en güzel biçimde yaratan, yarattığı her şeye bir görev yükleyen, hükmünde adil, ilminde sınırsız, cezalandırıcı olarak sabırlı ve bağışlayıcı olan, merhametlilerin en merhametlisi olan Allah'adır.

Selam; Yüce Yaratıcıdan vahyi alıp tastamam ve en güzel biçimde beşer'e ulaştıran, aldığı vahyi en güzel bir şekilde yaşayarak bizlere örnek olan, bize dokunan bir güçlüğü kendisine ağır geldiği, âlemlere rahmet olarak gönderilen, insanlığın kurtuluşu için neredeyse kendini helak edecek olan, övülmüş ve korunmuş olan, yeryüzünün

İnsan, dünyada bitmek bilmeyen bir tamamlanmanın arayışı içinde. İnsan olmak, stabil olmakla çelişik bir durumdur. Çünkü insan, bir yolcudur hiçlikten gelip kimine göre insan-ı kamil, kimine göre nirvana, kimine göre üst insan ve insanın yaratıcısı olan Allah'ın (c.c) adlandırması ile "ahsen-i takvim"e ulaşması gereken bir yolcu.

en büyük inkılâbını gerçekleştiren Hz. Muhammed'e (s.a.v), O'nu davasında yalnız bırakmayıp sahip oldukları her türlü dünya nimetinden vazgeçip, malları ve canlarıyla O'na siper olan seçkin arkadaşlarına (r.a) ve Hz. Peygamber'in cefakâr ve vefakâr ailesine olsun.

Beşer'in "beşera" kelimesinden geldiği söylenir. Beşera ise derinin dış kısmıdır. Diğer canlılarda post, yün, kürk, kabuk bulunurken insanın kılı olmasına rağmen

derisi gözüktür. Yani insan için beşer kelimesi, insanın dış görünümünü, zahirini ifade etmek için kullanılır. Sözlük anlamından da anlaşılacağı üzere "beşer" tabiri, insan hakkında o'nun maddi yönü ve dış görünüşüyle ilgili olarak kullanılıyor. Bu ince görüşü göz önünde bulunduran Kur'an-ı Kerim, beşer sözcüğünü insanın

bu yönü ile ilgili olarak ele almıştır (Ragıp el-İsfahani, el-Müfredat).

“Bir zamanlar Rabbin meleklere demişti ki: Ben, kupkuru çamurdan, değişken balçıktan bir beşer yaratacağım. Onu düzenleyip (insan şekline) koyduğum ve ona ruhumdan üflediğim zaman hemen ona secdeye kapanın” (Hicr, 28-29). **“Rabbin meleklere demişti ki: Ben çamurdan bir beşer yaratacağım”** (Sad, 71). Ayetlerde, insanın toprakla ya da çamurla özdeşleşen bedensel yanının beşeri yanı olduğu açıklanır. Bir başka ayet-i kerimede, **“O’nun ayetlerindedir sizi topraktan yaratması, sonra beşer olup yayıldınız.”** (Rum, 20) buyrulur insanın yeryüzünde yayılması, onun beşeri yönünden olduğuna vurgu yapar. Beşer; insanın ilahi olmayan, beşeri olan, kusurlarının ortaya çıktığı, zaafalarını besleyip onları temsil ettiği yanıdır.

İşte, topraktan yaratılan insanın beşeriyet yanı, Kur’an-ı Kerim’in tabirleri ile, ‘unutkanlığı-

nın, nankörlüğünün, aceleciliğinin, haklı-haksız tartışmaya girişmesinin, bilgisizliğinin, zalimliğinin, cahilliğinin ve zayıflığının sembolüdür. Bu kadar olumsuz yanı varken insan kendisi ile nasıl başa çıkabilir? Hem akıl hem nefis taşıyan bu canlı, bu ikileme nasıl birlikte yaşayabilir? Bu da insanın “ademiyyet” yanı ile mümkündür. Bu yanı, insanın batını duyuları, kalbi, vicdanı, merhameti, sevgisi, ahlakı ve beşeri insan yapan diğer bütün “değer”leridir.

“Sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere ‘Âdem’e secde edin’ dedik” (A’raf, 11). Bu ayet-i kerimede, secde edilenin beşer değil Âdem olduğu açıktır. Beşer olarak kalan insan, Kur’an-ı Kerim’de esfel-i safilin olarak adlandırılırken; beşeriyetini ademiyyetinin emrine vermiş olan insan, ilk yetkinlik haline döndüğünde en güzel kıvam, en güzel yaratılış anlamında ahsen-i takvim olarak nitelendirilir (Tin, 4-5).

Bugün ve geçmişte yeryüzünde fesat çıkarıp ekini ve nesli yok eden, doğal olan ne varsa hep-

sine savaş açan, şeytanın emellerini gerçekleştirmek için her yola başvuran, insan da dâhil bütün canlıları sömüren, merhametten eser taşımayan ve Allah'a karşı bir cephe oluşturanları "insan" değil de "beşer" olarak vasıflandırmak daha doğru olacaktır. Yani şöyle de diyebiliriz; her insan beşerdir ama her beşer insan değildir. Beşer, beşeriyet bir "tür"ün adı dersek insan ya da ademiyyet bu türde var olan bir "cins" in adıdır.

İnsan, hiçlikten başlayan bir yolculuğa çıkmış gibi. Kupkuru bir topraktan yüce Yaratıcının eliyle şekil verip en güzel bir biçim ve kıvamda yarattığı, her şeyin yaratıcısı ve tek sahibi olanın ruhundan üfleyerek can verdiği, sonra bütün varlığı emrine amade kıldığı, secde edilecek kadar bilinç verildiği, isimlerin öğretildiği, emaneti teslim alacak kadar cüretkar, atılmış bir sudan yaratılmış olmasına rağmen Rabbine hasım kesilecek kadar cahil olan, geçici ve ölümlü olduğuna her gün gözleri ile şahit olduğu halde dünyayı sahiplenip ölmeyecekmiş gibi yaşayan, hiçken ve bilinip anılmazken, bilinip-bilen olan insanın ya aşağıların aşağısına varacağı ya da ahsen-i takvime ulaşacağı bir yolculuk.

"O'nun ayetlerindendir sizi topraktan yaratması, sonra beşer olup yayıldınız" (Rum, 20). Toplum olarak yaşamak, topluca yaşamak, sosyal bir varlık olan insan için mecburiyettir. Topluca yaşamak; bilinç ister, kurallar, kaideler ister. Bireylerin davranışlarında başıbozukluk değil "sorumlu" bir tutum

Beşer, diğer canlılardan farklı olarak kendini gerçekleştirme adına gelişmeye ve eğitime ihtiyaç duyan bir varlıktır. Beşeri yanına akli ve kalbi hükmettiği vakit insanlık elbisesini giyer ve bir amaç, gaye edinir. İnsanın yüklendiği bu amaç, Kur'an-ı Kerim'de "hilafet" diye adlandırılır. Bundan böyle o beşer artık insandır ve sorumluluk sahibidir.

sergilenmesini gerektirir toplum olmak. Bir sürü gibi değil (beşeri bir birlikteliktir sürü olmak), bilinçli bir birlikteliktir toplum olmak, tek bir organizma gibidir insan toplumu; çevresine, doğasına, yaşadığı gezegene karşı bir sorumluluk bilinci ile yaşar. Sahip olduğu en değerli dayanağı, akli ve vicdani olan insan, bu değerlerin gereğini yaptığı müddetçe insandır.

Kulağını tıkarsa mazlunun feryadına, dili zalimin övgüsünü yapar zalimin zulmüne güzellmeler dizer

ise (ki bu zalim, kendini gerçekleştirememiş beşerdir); akli, insanların ve doğanın zararına çalışırsa ve vicdani yok hükmünde ise; gözleri hakikate kapalı zulmü, adaletsizliği, ahlaksızlığı görmüyor ise; **"Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler"** (Bakara, 18).

Beşer, diğer canlılardan farklı olarak kendini gerçekleştirme adına gelişmeye ve eğitime ihtiyaç duyan bir varlıktır. Beşeri yanına akli ve kalbi hükmettiği vakit insanlık elbisesini giyer ve bir amaç, gaye edinir. İnsanın yüklendiği bu amaç, Kur'an-ı Kerim'de "hilafet" diye adlandırılır. Bundan böyle o beşer artık insandır ve sorumluluk sahibidir. Duyuları açık, bilinçle hareket eden, uyanık ve hisleri gelişmiş kendine ve bütün duyu organlarına hâkim bir donanım ile toplumdaki yerini alır. Beşerin hiçlikten başlayan yolculuğu burada bitmez elbette. Şimdi biraz durup düşünmek gerek. Toprakdan, çamurdan, balıktan ve sudan bir varlık yaratan kudret, onu başıboş mu bırakacak?

İnsan, dünyada bitmek bilmeyen bir tamamlanmanın arayışı içinde. İnsan olmak, stabil olmakla çelişik bir durumdur. Çünkü insan, bir yolcudur hiçlikten gelip kimine göre insan-ı kamil (Tasavvuf), kimine göre nirvana (Budizm), kimine göre üst insan (Friedrich Nietzsche) ve insanın yaratıcısı olan Allah'ın (c.c) adlandırması ile "ahsen-i takvim"e ulaşması gereken bir yolcu. Bu yolculukta her fikir akımının bir yöntemi ve öğreticisi vardır.

Ümmet bilincine ulaşmış bir toplum, önce kendini korumak için refleks gösterir. Çünkü "Ümm" anne, nine demektir. Şu halde "Ümm", bir şeyin vücuduna, terbiyesine, islahuna veya başlangıcına asıllık eden kök ya da köken anlamına gelmektedir; kısaca bir şeyin kendinden kaynaklanıp kendine izafe olunduğu temeldir.

İnsan, İslam'ı kabul ederken "La" ile başlar kabulüne. La, olumsuzluk ekidir, reddedistir. İnkâr ederek özgürlüğünü ilan etmiştir. Kendine karşı saygının başlangıcıdır La. Dünyada gücü elinde bulunduranlara karşı, müstekbirlere karşı, mukarrabuna, soylu! Asilzade! Ve seçilmiş olduğuna inananlara karşı hâsil bütun bunların fikir babası olan şeytan ve dostlarına karşı bir reddedistir, isyandır La. Sonra hemen ardından gönüllü ve bilinçli bir teslimiyet, istisna, kabul ve itiraf gelir "illellah".

Bir olan, Rahman ve Rahim olan, mutlak adalet sahibi, hükmü elinde bulunduran, kullarına eşit muamele eden, yarattığı her şeyin isteyerek veya istemeyerek boyun eğdiği, nerede olursak olalım nereye kaçarsak kaçalım son varılacak yer kendi huzuru olan Allah'tan (c.c) başka bütün ilahları reddederek özgürlüğü pekiştirmektir İslam'ın ilk sözü. İslam'ın ilk nesli, bu kelimeyi söyledikleri zaman iliklerine kadar hissetmişti, neyi inkâr edip neyi kabul ettiklerini. Bu farkındalıklı ve bilinçli, şuurlu söylem, sa-

habenin hayatını asla eskisi gibi olmayacak şekilde değiştirmişti. Bu red ve kabul cümlesi; köleye özgürlük, kadına değer, kız çocuğuna yaşama hakkı, zayıf ve güçsüz olana adalet, güçlü ve iktidar sahibine hudut, aç olana aş, açıkta olana barınak ve düşmanlıklara kardeşlik getirdi. Bu kelime, en büyük övünç kaynağı ataları ve nesebi olan bir topluluğu "ümme" bilinci ile birleştirdi.

Ümmet dediğimiz kavram, kendi iç dinamikleri olan bir topluluğun adı-

dır. Bu topluluğun sınırları, kara parçası ya da milliyetle belirlenmez. Irk, ten rengi, dil, kan bağı bunların hiçbiri ümmet için belirleyici bir eleman değildir. Ümmet demek, iman ettiği inanç esasları üzerine bina edilmiş bir birlikteliktir. Bu birliktelik ile farklı coğrafyalardan, farklı kültürlerden insanlar, aynı hedef ve amaç uğruna, aynı inanç etrafında tek merkezli bir sistem oluştururlar. Bu birliktelik, bu gönül bağı bir uçtan diğer uca bütün bireylerin birbirlerinden sorumlu olduğu, ortak paydalara sahip olan ve birbirini tamamlayan bir vücudun azaları gibidir.

Ebû Mûsa el Eşari'den (r.a) gelen bir rivayette Allah'ın elçisi Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v), "Mü'minin mü'mine karşı durumu, bir parçası diğer parçasını sınıksız kenetleyip tutan binalar gibidir" buyurmaktadır. Bu hakikat, ümmet bilincine ulaşmış bir toplulukta nasıl bir sonuç verir, en güzel örneği ensar ve muhacir arasındaki münasebette görülür. Yukarıda da dediğimiz gibi ümmet, kendi

iç dinamikleri olan bir topluluktur. En belirgin özelliklerinden biri, içten başlayıp dışa doğru uzanan korumacı ve denetimci tutumudur. Bu denetimin hudut ve kaideleri, inanç tarafından belirlenir ve ölçüsü, iman dediğimiz gönülden kurulan bağıdır.

Ümmet bilincine ulaşmış bir toplum, önce kendini korumak için refleks gösterir. Çünkü "Ümm" anne, nine demektir. Şu halde "Ümm", bir şeyin vücuduna, terbiyesine, islahına veya başlangıcına asıllık eden kök ya da köken anlamına gelmektedir; kısaca bir şeyin kendinden kaynaklanıp kendine izafe olduğu temeldir. Bu yüzden önce bu temelin korumaya alınması gerekir ki süreklilik arz edebilsin. Bu hakikat, Kur'an-ı Kerim'de şöyle vurgulanır: **"Müminlerin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grup dinde geniş bilgi elde etmek ve kavimleri dönüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırsınız"** (Tevbe, 122).

Topraklar fethetmek, sınırları genişletmek, ganimet elde etmek değildir İslam'da gaye.

İslam'ın gayesi; imar etmektir, ihya etmektir. Ülkeleri fethedebilirsiniz, şehirler kurabilir, yollar, okullar, köprüler, koca koca binalar yapabilirsiniz; bunları imar ederken insanı ihmal eterseniz yaptıklarınız boş bir işten öteye geçmez.

Ümmeti oluşturan temel inanç ilkeleri, o toplum arasında damarlarda dolaşan kan gibidir. Bu kan, bütün vücudu dolaşıp hasarları giderir, gittiği yere hayat götürür ve sirayet etmiş pislikleri toplayarak temizler. Sağlıklı bir ümmet, diğer insanlara faydalı olabilir. Ümmet sağlığını yitirdi mi, kendine dahi faydası olmaz. Bugün Gazze'de yaşanan vahşet, ümmetin nedenli ağır hasta olduğunu gösteriyor. Sadece Gazze değil elbette İslam coğrafyaları ve güçsüz bırakılıp sömürülmüş diğer insan toplulukları da ümmetin bu hastalığı sonucu nasibini almış, hamisiz kalmıştır. Ümmet, kendine olduğu kadar diğer insanlara karşı da sorumludur.

"Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz. Ma'rufu emreder, münkerden nehyedersiniz ve Allah'a inanırsınız" (Âl-i İmran, 110). Dikkat edilirse ümmet olmanın önündeki en büyük engelin,

millet olmayı ön planda tutmak olduğu görülecektir. Zaten ümmet bilincini, millet bilinci ile ortadan kaldırmaları, yakın tarihin bir gereğidir. Hz. Peygamber'in (s.a.v) bahsettiği o "duvar"dan taşlar bir bir sökülürken her millet, kendi milliyetine sığındı. Kimse bir gün sıranın kendine geleceğini hesap etmedi. "Her koyun kendi bacağından asılır" dediler. "Bana değmeyen yılan bin yaşasın" dediler. O koyunun kokusu, bütün insanlığı sardı ve o yılan büyüdükçe daha çok insanı yuttu.

Gazze nedir? Han Yunus neresi? Bugün kaç bebek katledildi? Yeteri kadar hayvan maması var mıdır acaba? "Kim bilir ne ettiler de başlarına bu iş geldi?" "Aman canım sen de, nasıl sorular bunlar?" "Ezan okunacak, ne pişirdin bugün hanım! Biliyorsun çocuklar sevmiyor o yemeği, neden yaptın? Üç çeşitle iftar olur mu?

Ümmet hasta... Anne hasta oldu mu çocukları mağdur olur. Ama bu kez feryat öyle çok ki sessizliğin kendisi bile dayanamadı bu kadarına.

Yüzyıllardır uyuyanları uyandırdı bu sessizlik, bu soykırım... Dünyanın hemen hemen bütün halkları uyanıyor, sokaklarda ve cadde-lerde.

Neyse şu kolayı dolaptan çıkar, soğumuştur şimdi. Üstelik tatlıyı da yine şerbetli yapmışsın. Sende hiç 'insaf' yok mu? Ezan okunuyor, hadi Allah kabul etsin inşallah..."

Ümmet hasta... Anne hasta oldu mu çocukları mağdur olur. Ama bu kez feryat öyle çok ki sessizliğin kendisi bile dayanamadı bu kadarına. Yüzyıllardır uyuyanları uyandırdı bu sessizlik, bu soykırım... Dünyanın hemen hemen

bütün halkları uyanıyor, sokaklarda ve cadde-lerde. Boykot, bir yaşama biçimidir onlar için artık. Gazze, hayat sunmaya devam ediyor. Gazze, direnmeye devam ederken yavaş yavaş tükeniyor.

Beşer ile insan arasındaki fark yıllardır aklımı kurcalar dururdu. İnsanın çamurdan ve ruhtan olan mayası, bu canlıya nasıl bir yaşama anlayışı sunar? İnsanın mahiyeti nedir, diye çok

sorular sordum. Dünyada cereyan eden olaylar, bu konu hakkında aklımı yavaş yavaş berraklaştırdı. Ümmetin içini oyduklar, insan olmadan Müslüman olanlarla doldu içimiz, öyle şey olur mu? İnsan olmadan Müslüman olunur mu hiç, diyenleri duyar gibiyim. İslam ümmetinin başına ne geldi ise bu tiplerden ötürü geldi. Ya kılıç gölgesinde Müslüman oldular, ya aidiyet duygusuyla, ya Müslüman bir toplumda doğup büyüdüğü için, ya güçlüden yana olmak için ya da başka çareleri kalmadığından dolayı. Bu da bizden âcizane bir önerme olsun. İslam tarihini, bu bakış açısıyla tekrar gözden geçirip okuyalım.

Merhum Mehmet Akif Ersoy'un bir hatırasını anlatırlar. Avrupa'dan bir seyahat dönüşü insanlar etrafına toplanırlar. Meraklı kalabalık sorular sorar: Evleri nasıl? Giyecekleri nasıl? Yeniliklerden ne haber? Birisi de: Nasıl insanlar bu Avrupalılar, der. Akif şöyle cevap verir: "Dinleri var, bizim işlerimiz gibi; işleri var, dinimiz gibi." Biz, bir "değer" olan İslam'a sahip olduğumuz için kendimizi her zaman müstağni gördük. Evet, biz İslam'a sahiptik ama İslam bize sahip değildi. İslam, bizde vardı ama biz İslam'da yoktuk. Önce işlerimizi bozduk, sonra terazilerimiz bozuldu; ahlakımız, ağızımız, elimiz, fikrimiz bozuldu. Ufak ufak parçalandık, çok sabırlı idiler, yüzyıllara yaydılar hastalığımızı. Her şeyi bozarız da din sağlam kalır mı? Hatta içinde bulunduğumuz durumun sebebi olarak din'i görüp yavaştan mırıldanarak dinden uzaklaşıp medenileştik!

Seküler bir hayatın içinde din köhnede kalmış, senenin belli günlerinde hatırlanan, yılda iki bayram bir Ramazan ve en çok cenazelerde ihtiyaç duyduğumuz bir törenden ibaret oldu.

Dibe vurmadan güçlü bir sıçrama yapamazsınız. Azı müstesna ümmet, son sürat dibe doğ-

ru gidiyor. Bu dibe vuruşu, batılı halklar 3-4 asır önce yaşadılar ve dinden tamamen uzaklaşıp (Fransız İhtilali ile) beşeri (özellikle beşeri) bir özgürlük elde ettiler. Bu özgürlük (!) öyle bir noktaya getirdi ki toplumları, tatmin olamama sıkıntısı çekmeye başladılar. Her şey maddeden ibaretse zaman zaman hissettikleri bu merhamet, sevgi, manevi boşluk, ahlaklı olma arzusu, insan hakları ve daha birçok duygu ve olgunun sebebi neydi? Bir yerlerde küçük de olsa bir topluluk, çıkmış olduğu insanlık yolculuğunda sona gelip tekâmülünü gerçekleştirmiş ve yeryüzü halklarına örneklik ediyor. Örneklik ederken canından, cananından oluyor. Sırf iman ettiği değerler uğruna sabır ve sebat ederek teslimiyet gösteriyor.

İnsanlığını yeniden inşa eden halklar, bu "kutlu dava"ya katılıyor birer birer. İslam, Allah'ın (c.c) gönderdiği son peygamber Hz. Muhammed'in (s.a.v) tebliğ ve tatbik ettiği din. Bu din, hiçbir ırkın tekelinde değil ve hiçbir milletin korumasına, himayesine ihtiyacı yok.

İslam'ın sahibi, Allah'tır (c.c) ve O; bütün insanlığın, bütün kâinatın yegâne yaratıcısı ve rabbidir. İslam, büyük bir nimettir ve bu nimeti, Allah (c.c) adaleti ile hak edene verecektir.

"Eğer savaşa kuşanıp çıkmazsanız O, sizi, pek acı bir azapla azaplandırarak ve yerinize başka bir topluluğu getirip değiştirecektir. Siz, O'na, hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir" (Tevbe, 39).

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

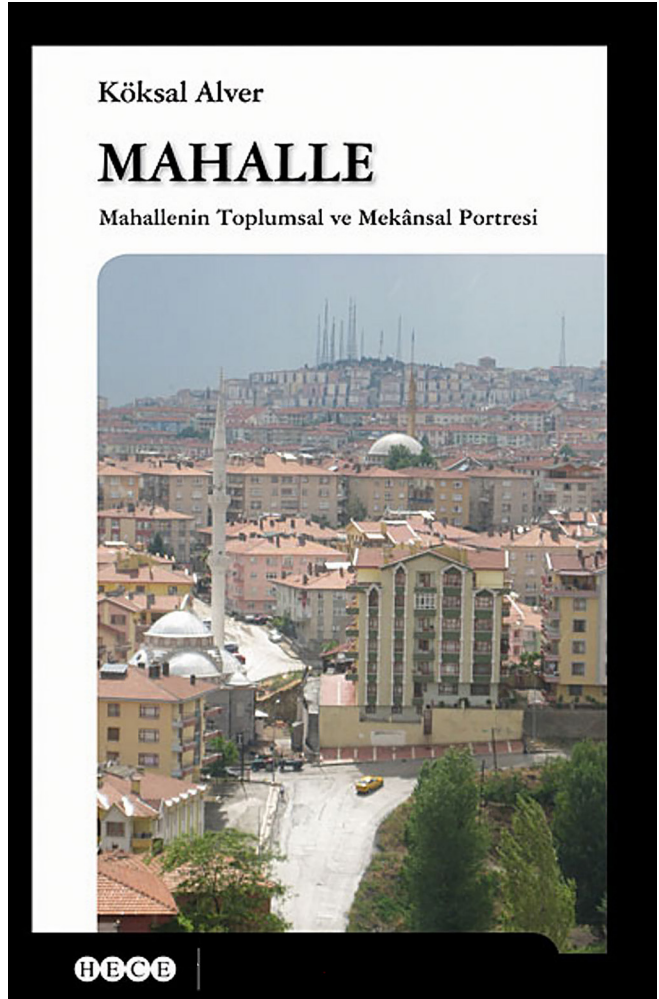
Mahallenizi Ne Kadar Tanıyorsunuz?

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin rabbi olan yüce Allah'a; salat ve selam da birlik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Mahallenizi tanıyor musunuz? Mahallenizi, mahalle yapan dâhili ve harici unsurlardan haberdar mısınız? (Belki de bu sorularla daha önce pek çoğumuz muhatap olmadı. İlerleyen satırlarda güzel cevaplar alınacağını umuyoruz.) Eğer tanıyor olanlardan iseniz mesele yok. Yok, eğer tanımiyorsanız, tanımadığınızı düşünüyorsanız ve tanışak iyi olur aslında diyorsanız o vakit, Köksal Alver'e, yani söz konusu yazarın, Hece Yayınları tarafından ilgilisi olan okuyucuyla buluşturulan "Mahalle & Mahallenin Toplumsal ve Mekânsal Portresi" isimli esere, kulak ve dahi dikkat vermek gerekir.

Yazar Köksal Alver, mahalle konulu bu sosyolojik (diğer bir ifadeyle sosyo-kültürel) eserinde, mahallenin büyük bir portre-

sini çizivermiş. Ayrıntılara çok güzel eğilmiş ve dikkatlerin dikkatini bile çekmeyi başarmış. Öncelikle mahallenin tarihçesini vermiş ve adını, kimliğini, yeni ve eski hâlleriyle, kenarlarıyla, aşağısıyla, yukarısıyla tümünü kalemine misafir eylemiş. Mahalleyi mahalle yapan unsurlar, bunlar oluyor imiş; bilmeyenlere öğretmiş, bilenlere de yeniden hatırlatmış oluyor böylece. Kentsel dönüşümün mahallelerde bıraktığı enkaz etkisini de idraklere sunmuş yer yer.

Mahallede yaşayanların sokağıyla, eviyle, camisiyle, mescidiyle, çarşısıyla, kahvehanesiyle, bakkalıyla, çeşmesiyle, parkıyla büyük bir bütünü oluşturduğunu, bu bütünü ayakta tutan şahsiyetlerin ise göz ardı edilemeyecek bir öneme sahip olduklarını belirtmiş. "Mahalleli" üst çatisinin kapsama alanına kimler girmemiş ki... Başta mahalle sakinleri diyebileceğimiz ana-baba, çoluk-çocuk, kadın-erkek, yaşlı-genç olmak üzere imamından muhtarına, bekçisinden delisine hatta kabadayısına kadar herkes, yazarın çizmeye çalıştığı bu portrede yerlerini almış

İnsanın içini ısıtan bir atmosfere sürüklüyor kitap, okuyanını. Ait oldukları mekânların ve ortamların izlerini üzerinde taşıyan insanların, yediden yetmişe, belki yetmiş yediye hepsi, mahalleli oluyor. Her biri haddini ve yerini bilir mahallelinin. Herkes birbirini tanır, bilir, kollar, gözetler, önemser, merak etmekle kalmayıp ziyaret eder. Hasılı sevip sayarlar birbirlerini. Yazarın, kitabın başında anlattığı çocukken yaşadığı bir hatırası, aslında konuyu çok güzel özetliyor. Küçükken kendi mahallelerinden başka bir mahallede, o mahalleli olan bir çocukla ettiği kavga sonucunda, rakibine güç yetiremeyeceğini anlayınca çareyi tabana kuvvet kaçmakta bulan küçük Köksal Alver; bu kovalamaca operasyonunun, kendi mahallelerinin sınırlarına giriş yaptığında ve tanıdık simalarla karşılaştığında yön değiştirdiğini, o günkü algı

dünyasıyla anlam verememenin güçlüğüyle anlatır. Aidiyet duygusunun verdiği güçle ve tanıdıkların varlığının kattığı cesaretle, mahalle sınırlarına girdikten sonra kovalayan artık kendisi olmuştur. Bu küçüklüğünün, küçücük hatırasından yola çıkarak mahalle konusuna merak sarmıştır büyük Köksal Alver. Bu merakının verdiği heyecana dayanarak mahalle mevzusunun bütün detaylarına, neredeyse damarlarına kadar ilerlemiş bu eseriyle.

Eser içerisindeki her bölüm, başlı başına önem arz ediyor olmasına rağmen, bizim dikkatimizi çeken asıl bölümler, mahallenin ve mahallelinin kimliğinin mercek altına alındığı kısımlar oldu. Mesela mahalle kimliğinin oluşumu, merak konusudur. Mahalle yaşantısı, mahallenin kökeni, adı, imajı, davranış kalıpları, gelenek ve görenekler, şahsiyetler, mahalle mekânları gibi etkenlerin mahalle kimliğinin oluşumunda etkili olabileceğini hatırlatıyor bize yazar. Mahallenin kentteki konumu, o yerin özellikleri, kökü, eski zamanlardan günümüze taşıdığı hikâyesi, mirası, zaman içindeki dönüşümü ve ortaya çıkardığı yeni aktörler de mahalle kimliği açısından kayda değer hususlar oluyor yazara göre.

Kişi, kendisini mahallesiyile irtibatlı hâle getirirken yahut mahallesinden kopmak isterken aslında mahalle imgesini var eden pek çok temel hususa ilişkin bir tavır aldığını kaydediyor yazar, aynı zamanda. Bu tavır alışını tetikleyen unsur; bazen bir mekân, bazen de bir kişi olarak zuhur edebiliyor. Cami, çarşı, meydan, çeşme, yol, pazar gibi mekânlar; âlim, öğretmen, usta, yazar, sanatçı, iş adamı, asker, siyasetçi gibi kişiler ya da kültürel hayatın daha başka göstergeleri, mahalle kimliğinin müşahhas belirtileri olabilme potansiyeline sahiptir.

Eserde, ayrıca değinilmesi gereken nokta-

lardan bazısı da kanaatimizce; mahalle, sokak, cadde, bulvar gibi mekân adları ve bu adları doğuran arka plandır. Elbette ki mahalle vb. mekânlara verilen adların orada yaşayan insanların inanç, yaşayış, siyaset ve kültür yapılarından kaynaklandığı aşikârdır. İsimler üzerinden derin politik tartışmaların yapılmasıyla birlikte, bu isimler, bir zihniyeti de ele vermiş oluyor. Bu yüzden de mahalle, sokak gibi mekânların adlandırılmasında dönemin iktidarının yaklaşımının doğrudan etkili olduğunun altı çizilmelidir burada. Yazar Köksal Alver kitabına, daha önce yapılmış bir araştırmayı alarak bu konuya açıklık getirmiş. Araştırma, İstanbul'un Sultanbeyli ilçesini baz alıyor. Sultanbeyli'de mahalle isimleri; Abdurrahman Gazi, Battal Gazi, Ahmet Yesevi, Mimar Sinan, Necip Fazıl, Mehmet Akif Ersoy, Akşemsettin vb. İken sokak ve cadde isimleri ise Abdulkadir Udeh, Seyyid Kutup, Hasan el-Benna, İskilipli Atif Hoca, Bedir, Hicret, Miraç, Vahdet gibi İslamcılığın -dünya genelindeki İslamî hareketlerin- fikrî yapısını besle-

yen, resmeden şahsiyet ve kavramlarla ifade edilmiştir. Bu durumun, bütün siyasi görüşler açısından da geçerli olduğunu yine eserden öğreniyoruz. Haritanın hızlı bir şekilde taranması, nice farklı siyasi düşüncelerin, nice farklı dünya görüşünün yansımalarının yan yana, karşı karşıya, iç içe olacak şekilde, kentleri baştan sona kapladıkları seçilebilir imiş. Deniz Gezmiş Caddesi'nin başka hiçbir yerde değil de sadece Esenyurt'ta oluşu, insanı düşündürmüyor değil. Uğur Mumcu, Abdi İpekçi, Remzi Oğuz Arık gibi isimlerin mahalle, cadde, sokak ve parklara ad olarak verilmesi de bir tesadüf olmasa gerek. Yazar, bu isim dağılımının üzerinde ciddi bir fikir teatisi yapılmasının, ilginç sonuçlar getirebileceğini vurguluyor.

Kitaptaki mahalleler ile güvenli siteler karşılaştırması ise gelinen noktada yaşamın ve insanların hâl-i pürmelalini yansıtması açısından büyük önem arz ediyor. Sokağın, yan komşunun ve komşuluğun olmadığı, ortak sevincin

ve tasanın paylaşılmadığı, her bir evin kendi başına bir birim olduğu, bireyselleşmenin bencilleşmeye evrildiği, yaşadığı semtin, şehrin, ülkenin geri kalanıyla ne aidiyet bağlamında ne de sınıfsal anlamda bir başın kaldığı, herkesin birbirine benzediği tiplerin, görünümünün göz zevkini bozmadığı (!) standart ilişkilerin mekânları olan sitelerde yaşamak, ne kadar da iç acıtıcı. Modern hayatın getirisi mi -tabii ki de buna getiri denmez- yoksa götürüsü müdür bu hâl? Kesinlik-

Önceleri mekânlar uzak olup gönüller birbirine olabildiğince yakın iken bu günlerde duvar duvara yakın olunan mekânlarda, insanlar birbirlerinden fersah fersah uzaktaymışçasına yaşıyor hâle geldiler. Daha hakkaniyetli ifadeyle “Yaşıyoruz.” diyerek kendimizi de bu çarkın içine dâhil etmezsek hakkı teslim etmemiş, gerçeği yansıtmamış oluruz.

le tartışma götürmeyecek derecede götürüsü. Önceleri mekânlar uzak olup gönüller birbirine olabildiğince yakın iken bu günlerde duvar duvara yakın olunan mekânlarda, insanlar birbirlerinden fersah fersah uzaktaymışçasına yaşıyor hâle geldiler. Daha hakkaniyetli ifadeyle “Yaşıyoruz.” diyerek kendimizi de bu çarkın içine dâhil etmezsek hakkı teslim etmemiş, gerçeği yansıtmamış oluruz.

İsar (kendinden önce başkasını düşünme, başkasını kendine tercih etme) ahlakının sular seller gibi mahalleleri, sokakları ve dahi evleri dolandırdığı Müslüman toplumların yani bizlerin bu tarifsiz, talihsiz ve maalesef tahrifli hâli, aslımıza rücu etmemiz gerektiğini haykırıyor aslında içten içe, sessizce. Mekânları yakınlaştırma maharetimizi, ah bir de yüreklerimizin yakınlaşmasında gösterebilsek o vakit, yüreklerin bayramında musafahalaşır hâlde buluruz kendimizi, Allahualem.

Yazar Köksal Alver, kitabının son bölümünde, bugünün mahallesini önceleyerek yine bugünün mahallesinin dün ile yarın arasındaki ko-

numunu merak etmesinden yola çıkarak bir araştırma yapmış insanlar üzerinde. Mahallenin ortaya çıkış şartlarını, gelişme sürecini, değişme ve dönüşme aşamalarını, mahalle mekânlarını, insanların okuyup yorumlayıcı tarzda bir araştırma oluyor bu. Yazar, Şubat-Mart 2013 tarihleri arasında Konya’da gerçekleştirdiği bu araştırmasıyla bugünün insanının, bugünün mahallesi ile ilgisini, irtibatını, çatışmasını, ayrılık ve vuslatını mercek al-

tına almayı yeğlemiştir.

Alanında yazılmış değerli bir eser olduğunu söylemekten çekinmediğimiz Mahalle kitabının haricinde yazarın ayrıca, Saklı Yara ve Çevgen adında iki öykü çalışması, Edebiyat Sosyolojisi, Edebiyat Sosyolojisi İncelemeleri, Kültür Sosyolojisi, Siteril Hayatlar: Kentte Mekânsal Ayrışma ve Güvenlikli Siteler, Kent Sosyolojisi, Sosyoloji Okumaları Kılavuzu isimlerini taşıyan inceleme türü kitapları da mevcut. İyi bir sosyoloji uzmanıyla bizi muhatap eden Mahalle kitabı, başka sosyolojik araştırmaların kapısını çalmamıza vesile olacak gibi görünüyor. Şimdi hayırlısı olsun, diyelim.

Yüce rabbimizden bizleri, ikamet ettiği bölgeyi, şehri, beldeyi, mahalleyi, caddeyi, sokağı, apartmanı, siteyi dolayısıyla insanları iyi bilip tanıyan ve onlarla, yüce dinimizin hakkı ve hatırı için davet, tebliğ, cihat ve ümmet şuuruyla muhatap olan samimi, azimli, cefakâr, vefakâr ve dertli Müslümanlardan eylesesini niyaz ediyoruz. Amin.

Dosya:

"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

Ümmet Yoksa Millet Ne Olur?

Taşkın ÖNEL

Sürüden ayrılanı kurt kapar. Bilimsel bir kural olmasa da toplum açısından kabul görmüş, genel geçer bir kuraldır. Aileye, gruba, hizbe, topluluğa bağlı değilsen şayet yalnızsındır, yalnız ve güçsüz. Türkiye’de mevcut durum bu şekilde. Mevkinin, arkan, paran, adamların varsa güçlüsün ve senden daha güçlü biriyle karşılaşmadığın sürece istediğini yapabilir, elde edebilirsin. Kanun da hâkim de polis de sen oluveriyorsun. Medeni yahut İslami kanunlara göre değil de orman kanunlarına göre ya da külhanbeylerinin

uydurdukları delikanlılık kurallarına göre muhakeme edilir ve onların belirlediği cezalarla cezalandırılırsın. Menfaatleri tehlikeye düşmediği ya da işin ucu kendilerine dokunmadığı sürece siyasiler, zenginler, bürokratlar da bu duruma ses çıkarmaz. Böylece yeni bir düzen kurulur:

İnsanlar Allah'ı hayatlarından çıkarılabilir hayli zaman oldu. Mümin de müminin ahlakı da artık tathatlı dinlenen hikâyelerde yaşıyor sadece. Cuma hutbelerinde, kandil gecelerinde, ramazan konulu televizyon programlarında insanlara anlatılan küçük hikâyelerde okunan, edebî metinlerde sembolize edilen birer kavram olmanın ötesine geçemiyor artık iman, mümin vb.

güçlülerin hukuku. Kanunlar, cezalar gücü olmayan bireyler için işletilir. Hâl böyle olunca ülke, örtülü bir anarşiye teslim olur. Çeteler türer, sayıları artar ve güç, konuşmaya başlar. Kanun gücüyle kendini savunamayan bireyler de güç devşirme peşine düşer ve kendi grubunu, kitesini oluşturur.

Mahallenin iri yarı, kuvvetli çocukları birlik olur, kaba kuvvetle diğer çocuklara tahakküm kurmaya, zorbalık yapmaya başlar. Küçük, savunmasız olanların ise yapabileceği çok bir şey yoktur esasında. Annelerine, babalarına söylerler

durumu. Ebeveynler de ya gözlerini karartıp bir meydan savaşına girerler, tabii güçlerine güveniyorlarsa ya da mevcut durumu kabullenip sineye çekerler. Çünkü bu adaletsizliği gidecek herhangi bir mekanizma, otorite yoktur ya da bu kuvvetler, böylesine basit insanların,

basit meseleleri için kendini rahatsız etmez. Oysa aynı durumu bir bürokrat, siyasi, zengin yaşarsa durum hiç de öyle olmaz. Bütün mekanizmalar, bu önemli şahsiyetlerin önemli meseleleri için harekete geçirilir.

İşte, daha küçük yaşta ve dar çevrede bu acziyeti gören çocuğun da aslında çok fazla seçeneği yoktur. O da zorbalığı, gücü seçmek veya olan biteni sineye çekmek arasında bir seçim yapmak durumundadır. Aslında bu durum, bir seçim yapmanın ötesinde kişinin gücüyle, vicdanıyla, ahlakıyla ilgili bir durumdur. Başkalarına zulmetmek, zorbalık yapmak, kaba kuvvetle birilerinin hakkını gasp etmek, kolay kabullenilecek bir şey değildir. Fakat hayatın gerçekliği penceresinden bakıldığında Allah korkusunun, mümin ahlakının varlığından söz etmek artık çok zor. İnsanlar Allah'ı hayatlarından çıkarılı hayli zaman oldu. Mümin de mümin ahlakı da artık tatlı tatlı dinlenen hikâyelerde yaşıyor sadece. Cuma hutbelerinde, kandil gecelerinde, ramazan konulu televizyon programlarında insanlara anlatılan küçük hikâyelerde okunan, edebî metinlerde sembolize edilen birer kavram olmanın ötesine geçemiyor artık iman, mümin vb. Kimsenin de buna benzer kavramlara ihtiyacı yok zaten. Ya nefislerin hoşuna giden tarzda bir yaşam sürülüyor, ticaret yapılıyor ya da orman kanunlarıyla (racon) idare ediliyor her şey. Ortada bir toplum yoksa birey de yok olup gidiyor esasında. Sadece bir arada yaşamak zorunda kalan fakat birbirlerinin hukukuna riayet etmeyen bir gürühten, insan kalabalığından söz edilebilir ancak. İnsanların bir arada yaşamasını sağlayan, hiç kimsenin bir başkasına haksızlık etmesine müsaade etmeyen; kuralları, töreleri bulunan bir toplum inşa edilememişse şayet, bireyin de varlık göstermesi, varlığını devam ettirmesi mümkün olmuyor. Hele ki güç bakımından yetersizse bu birey, onun türlü haksızlıklara maruz kalması, başkalarına hizmet etmeye mahkûm olması kaçınılmaz oluyor.

Aslında ulus ve ümmet arasındaki bağlantı da bunun gibidir. Hakikatlerin farkına varılan bir şuurla bakıldığında bu iki olgu, var oluşlarını

birbirlerine borçludur Zira ulus dediğimiz, ümmetin var olmasında etkili olan yegâne ögedir. O olmazsa ümmetin oluşumundan söz edemeyiz. Aynı şekilde güçlü, birlikteliğini esaslı bir şekilde tesis etmiş bir ümmet de ulusun, uluslararası düzlemde hamisi, sözcüsü, varlığının güvencesidir. Küresel, global, emperyalist -adına ne dersiniz deyin- dünya, ihtirasların kutsallaştırıldığı, isteklerin elde edilmesi için her yolun mubah sayıldığı bir vahşet sahnesi âdeta. Her ulus, daha müreffeh bir hayat elde etmek için, diğer ulusları hor görme, yok sayma, yok etme gibi her türlü yola başvurabilecek düzeyde acımasızlaşabiliyor. Bu acımasızlık, kimi zaman, bir milleti topyekûn yok etme derecesine kadar varabiliyor. Tarihin tozlu, kirli, vahşi sayfalarını çok fazla karıştırmaya gerek yok. Yakın tarih, günümüz bu türden vahşetlere çokça sahne oluyor, şahitlik ediyor.

Avrupa'nın orta yerinde, sözümlerine ona demokrasinin, medeniyetin göbeğinde kendi ulusundan olan (Slav) ama kendi ümmetinden olmayan (Hıristiyan) Boşnakları, tüm dünyanın gözleri önünde katleden zihniyet, işte tam da bu düşüncemizin ispatıdır. Çünkü ümmet olmayı bir şekilde başarabilmiş olan Hıristiyan âlemi ki bunu Avrupa Birliği, NATO, Papalık gibi vesilelerle sağlıyor, kendi ümmetinden olmayan Boşnakları aynı ulustan olmalarına -Boşnaklar da Avrupa milletlerinden biri olan Slav üst kimliğine sahiptir- aldırış etmeden onları yok etme çabası içine girmişlerdir. Her fırsatta insan haklarından, farklılıklardan, özgürlüklerden dem vuran Avrupa'nın, bu vahşet karşısında nasıl da kör, sağır ve dilsiz kesildiğini gördük. Sırp katiller Müslüman Boşnakları sinek gibi avlarken, toplu halde katledeken hiçbir şey olmuyormuş gibi davranan Hıristiyan Batı, aslında kadim bir ümmetler arası savaşın, hilal-haç savaşının devam ettiğini, yüzümüze haykırıyordu. Diğer tarafta ise kuvvetli ümmet bağlarını bir tarafa bırakıp uluslaşmaya, yalnızlaşmaya doğru koşan Müslümanların, bu vahşet karşısında ne ümmet ne de ulus refleksi gösterdiğini gördük. Deyim yerindeyse hiçbir devlet, siyasi veya as-

keri anlamda ciddi bir adım atmadı. Hatta herhangi bir adım atmaya bile yeltenmedi. İslam'ın kutsallarına saldırıları, her fırsatta düşünce özgürlüğü adı altında kamufle etmeye çalışan iki yüzlü Batı, İsrail'in yaptığı katliamları eleştirmeyi, haberleştirmeyi yahut protesto etmeyi, düşünce özgürlüğü olarak görmedi ve bu türden eylemleri topyekûn yasaklama cihetine gitti. Müslüman Gazze halkının yiğitleri birer birer, onar onar katledilirken ses çıkarmayan, tam tersine bu katliamları İsrail'in meşru müdafaa hakkı olarak gören Batı, kutsal İslam değerlerine saldıran Charlie Hebdo dergisi olayında tüm dünyaya Hıristiyan ümmetinin gücünü gösterircesine birlik olmayı ve ses çıkarmayı bildi. Kendi din kardeşlerinin kanına giren, kutsalına hakaret eden yobaz Batı'nın Hıristiyan dayatmasına ses çıkaramayan İslam (!) ülkelerinin liderlerinin de bu iki yüzlü eylemde Batı'nın yanında yer aldığını gördük. Kendi ümmetinden üç beş kişinin öldürülmesine tahammül edemeyen Batı, bütün dünyayı kendilerinin yanında olmaya çağırdı, yanlarında olmadıklarında karşılarında olacaklarını utanmadan, korkmadan,

cesurca yüzümüze yüzümüze haykırdılar. Peki, nereden geliyor Batı'nın bu yüzsüzlüğü, pervasızlığı, korkusuzluğu? Elbette kendi ümmetinin birbirine olan koşulsuz ve sınırsız desteklerinden güç alıyorlar. Ve bunu görmek istemeyen, İslam ümmetinin dağılmasını, ulus devletler kurulmasını büyük bir işmiş gibi gören Müslüman (!) ulus devletleri, hâlâ Batı'yı medeniyet abidesi olarak görmeye devam etmektedir. İşte bu yüzdendir ki FKÖ, Müslüman kardeşi katledilirken olaya sadece siyasi rakibinin, Hamas'ın devre dışı bırakılması olarak bakabiliyor ya da İslam coğrafyasına yeniden liderlik etmek iddiasında olan Türkiye'nin siyasilerinin hâlâ kâtillerle el sıkışmasına, ticaret yapmasına şahit olabiliyoruz. Yine başka Türk siyasilerin, Ben Türk'üm, Filistin diye bir sorunum yok, diyebilece kadar gözünü karartmış bir ırkçılığın etkisinde kalabildiğini görüyoruz. Hasılı ümmet yoksa ulus devletin uzun soluklu olması pek mümkün görünmüyor. Eninde sonunda diğer güçlerin, emperyalistlerin sofrasında ya meze olur ya da yutulacak kolay bir lokma, farklı bir sonuç beklemek safdillik olur.

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

Hidayet ve Dalalet Arasında Kalmış Olan İslâm Ümmeti

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

*Bismillâhirrahmânirrahîm.
Elhamdulillah Rabbi'lâlemin,
vessalâtu vesselâmu alâ
Rasûlinâ Muhammedin ve
alâ âlihî ve sahbihi ecma'in.
Emmâ ba'd.*

İslâm, yeryüzünü zifiri karanlığın sardığı bir zamanda, insanoğlunun üzerine bir nur gibi iniverdi. Allâh (ﷻ), aciz olan insanın daha iyi kavraması ve dahi hiçbir bahanesi kalmaması adına Rasûlünü (ﷺ), kalplerin şifası Kur'ân-ı Kerîm ile destekleyerek; kullarına karşı ne kadar merhametli olduğunun, insanlık tarafından müşâhede edilmesini istemektedir.

İslâm'ın indirildiği dönemde, dünyada hayra dair hiçbir şey kalmamıştı. Belki var olan bir ahlaktan söz edilebilir ama ne yazık ki insanlığa şifâ olabilecek bir yetiye sahip değildi. Zulüm, fîsk, azgınlık, arsızlık, şirretlik cinsinden ne

Dünya imarı ve yaratılmışlar içerisinde en değerlisi olan insanlık açısından bakıldığında, huzur ve ıslâh için İslâm'a ve müslümanlara çok ihtiyaç vardır. İslâm ümmeti, ne yazık ki "yeryüzü halifesi" yükümlülüğünü kaybettiğinden beri dünyaya hayatı, çekilmez ve yaşanmaz bir yer oldu.

kadar kötü haslet varsa son raddeye ulaşmıştı artık. Her milletin/ümmetin, kendince bir yönelişi, düşünce yapısı, ideolojisi vardı, var olmaya da devam edecektir. Sistemleri/rejimleri, tamamıyla bir diğer topluluğu yok edebilmek, tahakküm altına alabilmek, kanını emmek üzerine kuruluydu. Allâh (ﷻ), sünnetullahı gereği bu azgınları birbirine kırdırarak dünyanın tarumar olmasını engelliyordu. Bir rahmet esintisi olarak Allâh (ﷻ), dünyaya nazar etti ve artık İslâm güneşinin doğ-

masına hükmetti. Bu fîsk, fücurun bir sonu olması için İslâm'ın gerekliliğini hissettirdi.

İslâm, zaman ve coğrafi olarak bir nevi dünyadan soyutlanmış, kendi halinde ancak kara bulutların çepeçevre sardığı topraklarda kapısını çalmadığı hiçbir ev bırakmamıştır. Arap yarımadasıyla da sınırlı kalmayarak hemen dünyanın dört bir yanına iman edenlerin

gayretleriyle hidayetini ulaştırmıştır.

İslâm ile birlikte, kendilerini gerçek mülkün sahibi zannederek kibirlenen ve dolayısıyla da menfî bir tutum sergileyen kâfirler *güruhuna*; akliselim, Allâh'ı hakıyla tesbih eden, fânî olduğunun bilincinde cenneti arzulayan ve cehennemden de yine O'na sığınan iman ehli olarak iki tür zümreye şahit olmaktadır.

İslâm, tüm nuruyla insanlığa kapılarını açmışken; cahiliye bataklığına saplanmış beyinsizler zümresi, hakka uyacağı yerde nurunu söndürmek için Allâh'a (ﷻ) kafa tutmaktadır. Rasûl için -haşa- "deli", "mecnun", "sihirbaz" vs. ithamlarla yetinmeyip; insanoğlunu dosdoğru yola iletin diye indirilen Allâh'ın kelamı için de "beşer sözü", "uydurulmuş kitap", "deli saçması", "gökten indiği varsayılan", "arabın saçmalıkları" gibi esfel-i sâfilîn seviyesindeki ithamlara sarılmaktan da geri kalmamıştır. Halbuki bizler, hakka'l-yakîn olarak iman ediyoruz ki Allâh, kâfirlerin tüm azgınlığına rağmen nurunu tamamlayacaktır: **"Halbuki kâfirler**

istemeler de Allah nûrunu tamamlayacaktır" (Saff, 61/8).

İslâm, iman edenlere, Allâh'ın rızası uğrunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettirerek, İslâm'ın taraftarları olma huviyetini kazandırmıştır. Böylece hâk-batıl mücadelesi, kısmî toprak parçasına hapsedilmeyerek lokal olmaktan çıkıp kıyamete kadar var olacak umumiyete doğru seyretmiştir.

Dünyanın İslam'a ve Ümmete Olan İhtiyacı

Dünya imarı ve yaratılmışlar içerisinde en değerlisi olan insanlık açısından bakıldığında, huzur ve ıslâh için İslâm'a ve müslümanlara çok ihtiyaç vardır. İslâm ümmeti, ne yazık ki "yeryüzü halifesi" yükümlülüğünü kaybettiğinden beri dünya hayatı, çekilmez ve yaşanmaz bir yer oldu. Ümmet, davetini ulaştırdığı her yerde ve hükmü altına almış olduğu her bölgede -istisnalar olmakla beraber- refahın, huzurun tek kaynağı olmuştur. Öyledir çünkü Allâh (ﷻ) tarafından bu ümmete yüklenmiş olan bir

sorumluluk bilinci, bir misyon vardır. Fethedilmiş tüm topraklara da bu sorumluluk bilinci üzere yön verme gayretinde olmuştur. **“Siz, insanlara şahit olunuz Resûl de size şahit olsun diye sizi vasat/seçkin/hayırlı bir ümmet kıldık”** (Bakara, 2/143). Ayette de buyrulduğu üzere İslâm ümmeti, vasat olmanın gerekliliğiyle tüm insanlığa rehber ve örnek olmuştur.

Biz, bu örnekliği, “*Raşid Halifeler*” dönemi fetihlerinde fazlasıyla müşahede etmiştik. Ayrıca “*Endülüs*” gerçeği de dikkatlerden kaçmamalıdır. Örneklerin tarihi serüvenini iyi bir şekilde tetkik ettiğimizde belki de eşi ve benzeri olmayan bir medeniyetin husule erdiğine şahit olmaktadır. Bu örneklemeler, bizlere mübalağa gelmemelidir. Geceleleri, ışıkları sönmeyen evlerin çok fazla olduğu bir medeniyetin; ilim, irfan, ibadet noktasında ne kadar şuurulu olduğunun bariz göstergesidir, diyebiliriz. “Haçlı barbarlarının işgali olmasaydı eğer, bugün bir ihtimal insanlık, gezegenler arasında yolculuk yapıyor olacaktı” tespitleri, bir vakiâyı abartma değildir. Hakikattir. Acaba o ilimlere yazık edilmeseydi, barbarlıktan başka bir şey bilmeyen batının zulümleri olmasaydı, bizleri neler bekliyor olacaktı, Allahuallem.

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki tarihte Endülüs medeniyeti kadar, refaha, ilme ulaşabilmiş çok az dönemler gelip geçmiştir. Ki zaten Endülüs dışında örneklerin çoğu da yine İslâm ümmetinin içerisinden çıkmıştır, elhamdulillah. İslâm ümmetinin ulaşabildiği bu seviyeye, batı ancak kilisenin despotluğundan kurtulduğu dönemde reformist hareketleri ile erişebilmiştir. O da belli başlı konularla sınırlı kalmıştır. Dünya dönüyor, dediği için ya-

İnsanın ruhsal ve psikolojik yapısını -fitratını ve iki kutuplu yaratılışını göz ardı ederek- tamamıyla Freud’un ahlaksız, mesnetsiz, eksik ve birbirine zıt olabilen tahayyüllerini dayandıran Batı’nın elbette ki insanlığa sunabileceği bir hidayet ve nur olamayacaktır!

kılan insanların yaşadığı bir batı gerçeği söz konusudur. Batının saçmalıkları, doğrularından daha çoktur. İleride de değineceğimiz üzere “bilimsel varsayımları”, batı için şifa olmamış, hastalığını daha da arttırmıştır.

Tekâmül yaklaşımıyla maymundan insana -hangi maymun, kesinleşmemiş bir bilimsel tezin varlığı söz konusudur- evrildiğine inanan; en şerefli varlık olan insana dair tüm bilimsel tespitlerini bu saçmalıklar üzerine temellendiren Batı’nın tabii olarak insanlığa verebileceği hiçbir hayır olamayacaktır.

İnsanın ruhsal ve psikolojik yapısını -fitratını ve iki kutuplu yaratılışını göz ardı ederek- tamamıyla Freud’un ahlaksız, mesnetsiz, eksik ve birbirine zıt olabilen tahayyüllerini dayandıran Batı’nın elbette ki insanlığa sunabileceği bir hidayet ve nur olamayacaktır!

Bu yazımızda, Batı dünyasının uzun uzun bilimsel varsayımlarının analizlerini yapamayız. Başka bir yazının konusu olabilir. Ancak konumuz itibarıyla, kısa da olsa değinmemiz gerekmektedir. Doğruyu, hakkı sunarken var olan yanlışlara, hatalara da değinmemiz gerekmektedir.

Bir zamanlar zillet içerisinde yaşamlarını sürdüren, aşağılanmış ve lanetlenmiş olan kavimlerin/milletlerin, günümüz dünyasında “tek güç”, “süper güç” olması, bizleri, karamsarlığa ve ümitsizliğe düşürmemelidir. **“Kendilerinden önce, onlardan daha güçlü olup yer yüzünde şehirler kurarak aralarında gidip gelen nice toplulukları yok ettik. Kurtuluş var mı?”** (Kâf, 50/36).

İslâm ümmeti, kendisini en büyük güçlerden biri haline getiren değerlerine yöneldiği zaman

Allâh'ın (ﷻ) yardım ve ihsanına, öncekilere bahşettiği üzere tekrardan nâil olacaktır. Bu, âlemlerin Rabbin, den gelen bir vaattir: **“Ey iman edenler! Siz Allah’a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar”** (Muhammed, 47/7). Biz Müslümanlara, maymundan geldiğine îtikat eden, beyin yapısını aşâğılık fikirlere hapseden güruhun karşısında pasif/atıl kalmamız, zillet olarak yeter! Allâh (ﷻ), bu ümmeti tam bir hidayet üzere tekrardan diriltsin. Âmin.

İslâm Ümmeti Neden ve Nasıl Bu Hale Geldi?

Rasûlullah (ﷺ) sonrası hızlı bir şekilde devam eden fetih hareketleriyle beraber, farklı farklı milletler, ümmet dairesine dâhil olmuştu.

Bu ümmeti bitiren en büyük sebeplerden biri de “zulüm” idi. Devletleşme ve içtimaî olarak meseleyi ele alırsak eğer adalet vucubiyetinden uzaklaşan kalpleri zulüm duygusu sarmalar. Zulümler arttıkça Allâh'ın gazabı da artar. Çünkü Allâh'ın ehemmiyet verdiği en önemli iki şey, adalet ve rahmettir!

Bu milletler, gelenek-görenek ve örfünü büsbütün terk ederek ve her şeyden soyutlanarak ümmete dâhil oluyordu. Aksine bütün benliğiyle İslâm'a giriyorlardı. Özellikle Emevilerin, şamanist Türklerle yaşadığı problemler malumdur. Perslerin/ Farisilerin İslâmlaşmasıyla birlikte ortaya çıkan sorunlar; Kûfe şehrinin varlığı ve yaşanan birçok fitnenin buradan zühur etmesi de bir tarihi anekdotdur.

Araplardan müteşekkil olan İslâm ümmetinin özü, yerini birbirine karışmış, ho-

mojen olmayan milletler topluluğuna doğru sürüklendi. Bu durum, ya ümmet için hayra vesile olmuştur yahut da bazı istenmeyen olayların yaşanmasına binaen şerre dönüşmüştü. İşte bu fitneler, maalesef ki günümüze dek varlığını

sürdürmüş, ümmetin gücünü kırmıştır. Ümmetin bu halde olmasının başlıca sebeplerinden birini teşkil etmiştir.

Bir başka neden de, Emeviler ile başlayan, Abbasiler ile devam eden ve son raddede Osmanlı ile tamamlanan hâkimiyet mefhumunun; zevk, sefa, şımarıklık, Allah'ın gazabını celbetme, Kur'an ve Sünnet çizgisinden uzaklaşıp -özellikle Abbasi ve Osmanlı dönemleri- bâtila yüzünü çevirmesi yani ilhâd, dünya metâi noktasında aşırı israfın artık devletin itibarı olarak görülmesi gibi sebepler, çöküşü hızlandıran ve ümmeti zelil kılan realitelerimizdir.

Abbasî Halifesi Me'mun ile başlayan yenilikçi yönelimler, Grek (kadim Yunan) kültürünün elekten geçirilmeden ümmete empoze edilmesi, "mihne" ile âlimlere zulmedilmesi ve temel itikâdi meselelerin allanıp budaklandırılarak zorla dayatılması gibi sebepler çöküş ile sonlanmasına sebebiyet vermiştir. Emevilerde bazı eksiklikler, zulümler, sorunlar olmuşsa da Abbasîlerin içine düşmüş olduğu mide bulandırıcı görüntü büsbütün de yoktu, diyebiliriz. Abbasîler, zaten çok da sağlam temeller üzerine bina edilmemişti. İstisnaî bazı dönemler iyi, bereketli, hayır üzere geçse de genel olarak bitikti. Öyle böyle yine de uzun yıllar varlığını devam ettirebilmişti. Ümmet, yaşamış olduğu acı gerçeklere bir anda düşer olmadı. Kendi elleriyle işledikleri yüzünden yavaş yavaş gerçekleşti belki ama ibret alınmadı. Allâh (ﷻ), işlenen günahlardan dolayı basireti ve feraseti köreltince ne yazık ki gözler görmemeye, kalpler akletmememeye başlar. Allâh, bizleri bu hatalardan ders alanlardan kılsın.

Bu ümmeti bitiren en büyük sebeplerden biri de "zulüm" idi. Devletleşme ve içtimaî olarak meseleyi ele alırsak eğer adalet vucubiyetinden uzaklaşan kalpleri zulüm duygusu sarmalar. Zulümler arttıkça Allâh'ın gazabı da artar. Çünkü Allâh'ın ehemmiyet verdiği en önemli iki şey, adalet ve rahmettir! Kudsi bir

hadiste Rasûlullah (ﷺ), Rabbinden (ﷻ) şöyle rivayet etmektedir: "Ey kullarım! Şüphesiz ki Ben, zulmü kendi nefsimde haram ettim! Onu sizin aranızda da haram kıldım. Buna müteakiben birbirinize zulmetmeyiniz!" (Müslim, Birr, 55). Allâh (ﷻ), adalet üzere olan ve zulümden içtinap eden bir topluluğu/ümmeti/devleti sever ve yardımını esirgemez. Bu, kâfir de olsa böyledir. Şeyhülislâm İbn Teymiyye'nin dediği üzere, "Allah, kâfir de olsa adil devlete yardım eder, müslüman da olsa zalim devlete yardım etmez." Bu yaklaşım, garip gelmemelidir. Adil olmak, bu kadar önemli bir mefhumdur.

Bir başka sebep de -son olarak- ümmetin, İslâm'dan "yüz çevirmesi", kitab-ı kerimi "artâlarına atması"dır. Böylece cihaddan nefret edecek, dünya hayatını tek gaye edinecek, ilimden uzak kalıp âlimlerden mahrum olacak, farklı farklı şeylerin peşinden gidecektir. Bugün Müslümanlar olarak dünyayı öncelediğimiz kadar ahirete yönelmiyoruz. Dünya nimetlerinden mahrum kalacağız, korkusu taşıdığımız kadar, cennetten olası bir mahrumiyete karşılık endişe taşımıyoruz. Allah'tan şuur dileriz.

Ümmet Yeniden İzzete Nasıl Kavuşabilecek?

Selefimiz ne ile dirilip izzet bulduysa ve ke-sintisiz olarak Allah'ın yardımına eriştiyse; bu ümmet de o metodu takip ederek yeniden filizlenecektir. Küffârın bâtil kokan yolundan yüz çevirip, ardına düşmeyecektir. Bu bâtil yöneliş, bizleri daha bitik bir hale getirip yaralarımıza şifa olmayacaktır. Öncekiler ne ile islâh olduysa bizler de o yolla berekete kavuşacağız.

Küffârın siyasi temayüllerine alet olmamız gerekmektedir. Bizlere sunulan sadece bir yanılığa düşüren paydaştır. Mevdudi'nin, "Boş siyasi hezeyanları bir kenara bırak, çünkü siyasetin kabı kırıktır." dediği üzere bizler, hakk olan siyasi temel üzerine davamızı bina etmeliyiz. Demokrasi putunun biçtiği sınırlar içerisinde de davamızı otlatmayacağız. Demokrasinin illa

ki güzel yanları vardır ancak bize reva görülen hep kısıtlı, canavar yüzü olmuştur.

Bu ümmet, Cezayir ve İhvan tecrübesini, olumlu-olumsuz tatmış bir ümmettir. Cezayir seçimlerinde Müslümanlar, oyların çoğunu alıp iktidar olmasına rağmen kırbaçlanmıştı. Kazanılan başarının ardından reva görülen, kıyım ve zulümdü. Aynı durum, İhvan örneğinde de yaşanmıştı. 13 milyona yakın oy alıp seçimi kazanmasına rağmen yaşanan tecrübe, hala hafızalarda yerini korumaktadır. Demokratik firavunlar ve satılmış ajanlar eliyle Müslümanlara acıdan başkası yaşatılmamıştı.

Öncesinde de söylediğimiz üzere, "ilim" ve "cihad", bu ümmetin ağırlık vermesi gereken iki hakikattir. İçinde bulunduğumuz çağ, tam bir birikimli Müslüman profilini ve cihad aşkıyla yanıp tutuşan şehadete meftun aşıkları gerektirmektedir. Özellikle samimiyet abidesi, ihlâs ile yoğrulmuş ilmi ve cihadi yönü olan gençler, ümmetin izzetli bir şekilde tekrardan tarih sahnesine dönüşünü sağlayacak olanlardır. Ümmetin ilacı budur!

lardan arınmış, bir binanın temeli misali birbirini seven, kollayan, yardımına koşan İslâm kardeşliği de bizim için en büyük gereksinimdir! Rasûlullah (ﷺ) şöyle buyurdular: "Müslüman, müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (düşmanına) teslim etmez. Kim, (mümin) kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim, Müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, bu sebeple Allah da onu kıyamet günü sıkıntılarının birinden kurtarır. Kim, bir Müslümanı(n kusurunu) örterse, Allah da Kıyamet günü onu(n kusurunu) örter." (Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58.)

Kıyamete dek, pısrık olmayan daha öncekiler gibi daha atılgan olacak ümmetin varlığının yegâne tesciliyeti, bu hasletler olacaktır. Her ne kadar son iki yüz yıldır yaşadığımız buhran bizleri dumura uğratsa da Allâh'tan ümitvar olarak yine O'na sığınıyoruz. Bizleri kendi yolunda saf olanlardan kılın. Âmin.

Velhamdü lillâhi Rabbil âlemin. Selam ve dua ile...

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

Sulh ve Selamet

Sümeyye DEMİRCİ

Sulhun sahibi olan âlemlerin Rabbine hamd, O'nun seçip gönderdiği selametın önderine salât ve selam olsun.

Sulh; kavganın, kötülüğün, vahşetin olduğu yerde kıymeti çokça anlaşılın, aranan, özlenen, beklenen bir kavramdır.

"Bırakırsan bırakılırsın" misali, onun tarafından bırakıldık ve fersah fersah uzaklaştı bizden. Ne sulh kaldı insanlar arasında ne devletlerde ve ne de âlemde.

Kıyamet alametlerini çokça yaşadığımız içinde bulunduğumuz şu asırda, bunu daha iyi kavrayabiliyoruz. Ne kadar muhtacız selamete, ne kadar onsuzuz, ne kadar ondan uzaktayız.

Sulh ve Selamet; hayatın kaynağı olan el-Hayyu ismi ve "Yuhyi ve Yumit" sıfatıyla tecelli

İnsan, O'na, kabul ve tasdikle ulaşıyor, inandığı ve güvendiği değerleri hayatında aktifleştirdiğinde de Mü'min adını alıyor. Bu mübarek nizam, sadece inananlar için mi selamettir, huzurdur, sulhtur? Tabii ki hayır! İnananları koruyup kolladığı gibi inanmayanları da korur, hak hukuklarını dizayn eder. İniş gayesi, cihan şümül oluşudur.

eden âlemlerin Rabbinin indirdiği nizamın adıdır. Yani İslam...

İslam; tanım olarak kurtuluşa ermek, boyun eğmek, teslim olmak, barış yapma anlamlarında silm (selm) kökünden türemiş bir kelime. İslam kelimesinin etimolojisini ilk yapan âlimlerden İbn Kuteybe, boyun eğmek ve iradi olarak uymak suretiyle barış ortamına girmek anlamını vermiştir.

İbn Manzur da "boyun eğmek (inkiyad) ve itaat etmek" şeklinde açıklamıştır.

Sonraki kaynaklarda, genellikle bu açıklamalar tekrar edilmiş, "sulh ve selâmet gayesiyle boyun eğmek, tâbi ve teslim olmak" manaları öne çıkarılmıştır. İslâm'ın sözlük anlamındaki inkiyad ve itaattir'den maksat; bağlanmak, boyun eğmektir.

İnsan, O'na, kabul ve tasdikle ulaşıyor,

inandığı ve güvendiği değerleri hayatında aktifleştirdiğinde de Mü'min adını alıyor. Bu mübarek nizam, sadece inananlar için mi selamettir, huzurdur, sulhtur? Tabii ki hayır! İnananları koruyup kolladığı gibi inanmayanları da korur, hak hukuklarını dizayn eder. İnış gayesi, cihan şümül oluşudur.

Rabbimiz, Bakara Suresi, 208. ayette buyurmuş ki: "Ey iman edenler, hepiniz topluca 'barış ve güvenliğe (silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır."

"Topluca barış ve güvenliğe girin", münferit olarak yaşamayın. Toplumlar, fertlerden oluşur; insan, o toplumun bir parçasıdır. Bozuk bir yapıya sahip olan birisi de varsa o toplumun içinde, o nizamın yaptırım gücüyle selametten faydalanır, zararı aza indirilir. İşte bu, Allah'ın indirdiği İslam Nizamı'dır.

Al-i İmran Suresi, 85. ayet: "Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır."

Al-i İmran Suresi, 110. ayet (Maide Suresi, 3. ayet ve En'âm Suresi, 125. ayet) gibi birçok ayet-i kerimelerde, kim kurtuluş arıyorsa Allah tarafından indirilmiş olan hayat nizamı olan İslam'a girsin, buyrulmaktadır.

İslam nizamı, fitridir. Kâinatın sahibi olan âlemlerin Rabbi; yarattıklarının idaresini, huzur ve selametlerinin hangi hayatla olduğunu elbette ki en iyi bilendir. Mülk Suresinde buyrulduğu üzere "Yaratan yarattığını bilmez mi?" Bildiği için onlara en uygun yapıcı ve caydırıcı kurallar indirmiştir. Bugün insanlığın huzursuzluğu hatta ve hatta hayvanlar âleminin –aslında kâinatın huzursuzluğunun temeli, İslamsızlıktır.

Toplumları oluşturan ilk etken insan olduğu için İslamsız toplumlar, bu çalışmanın ana etkeni olan insanla başladı işe. Öncelikle onu İslam'dan uzaklaştırdı. Fitratına yabancılaştırılan insana, İslam dışı hayatın üstün, aydın, ileri olduğu manipüle edildi.

İnsan, psikolojisinde bulunan kemale erme, en iyi olma arzusuyla kendinden üstün olan

devletleri ve toplumları taklit ederek emredilenleri yerine getirdi ve onların istediği kalıba girdi. Ve böylece fitratına yabancılaştırılmış insan, normalde sevip giymeyeceği yırtık pırtık elbiseleri moda adına giyer; medeniyet adına, onların uydusu gibi kendi adına, fitratına ters olsa da ne seçilmişse, ne tasarlanmışsa gözden geçirilmeden -adeta bir köle gibi- severek, övünerek giyer oldu. Hayatı değişti giyimiyle beraber, fikirleri değişti, cinsel özgürlük adına cinsiyeti değişti; öyle ki fitratın, birilerinin elinde kaybolup gitti.

İslamsız hayatlar da, nebatat ve hayvanat da emniyette değildir. Tavukların, her yer ışıklandırılarak gündüz izlenimi verilip çok yumurta elde edilme gayesiyle fitratları bozulmadı mı? İçki masalarında sunulabilsin diye fahiş fiyatlara satılan kaz ciğerini elde etmek için kazların, bir yere rapt edilip hareketsiz bırakılarak boğazlarına akıtılan yiyeceklerle beslenmeleri, ciğerlerinin büyütülmesiyle fitratları bozulmadı mı?

İslamsızlık, Allah korkusu olmaması, zalimleşen insanı nelere tevessül ettiriyor. Yiyeceklerle bakacak olursak, hormonla, GDO'lu olduğundan erken büyümeye, kendilerine verilen ilaçlarla daha büyük, daha güzel; çeşitli boy-larla vaktinden önce olgunlaşmış gösterilmiyor mu?

Selamet yurdunun sahibinin gönderdiği hayatın öncüsüne bakalım:

Hakikatin önderi Muhammed (aleyhisselam) efendimiz, önderimiz ne buyuruyor: Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor:

Allah Resulü -aleyhisselam-, Medine pazarında dolaşırken bir buğday yığınının yanına geldi. Elini, yığının içine daldırınca parmakları ıslandı. Satıcıya, "Bu da nedir buğday sahibi?" diye sordu. O da, "Üzerine yağmur yağmıştı ey Allah'ın Resulü!" dedi. Bunun üzerine Peygamber şöyle buyurdu: "Öyleyse insanların görmeleri için ıslak olan kısmı üste koyman gerekmez

miydi? Kim aldatırsa benden değildir" (Müslim, İman, 164).

Selamet, buydu; yalan yok, hainlik yok, aldatma yok... Temiz yaratılmış insanın temiz fitratına en uygun olan hayat, İslam'dır.

Biz, buradan şunu anlıyoruz ki; İslamsızlıkla dünya çok şey kaybetti. İslam nizamı; ferdi korur, ümmeti korur aynı zamanda insanlığı korur. Batı dünyası, insanların duygularını, şahsiyetlerini çaldı. Rabbimiz, onları ne güzel tasvir ediyor:

"Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa onların sözlerini dinlediğin zaman sanki elbise giydirilmiş (bir yere dayandırılmış) kütük gibidirler. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar, düşmandır; onlardan sakın. Allah, onları kahretsin! Nasıl da Hak'tan döndürülüyorlar?" (Munafikun Suresi, 4).

İnsanlığın hatta bütün âlemin huzuru, selameti tekrar o fitrata yani İslam'a dönmektedir. Yoksa içyapılarını çok iyi bilen Rabbimiz, onların ne kadar ifsat edici olduğunu on dört asırdan daha fazla zaman önce gelmiş olan hayat nizamımızın manzumesi olan Kelam-ı Kadim'de bildirmiştir:

"Ve bu yapmacık sözlerinden sonra, günlük yaşantısına dönüp gidince, hele bir de yönetimi ele geçirince, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışır. Bencilik ve açgözlülüğü yüzünden, tabiatı bozacak, sağlıklı ve erdemli bir neslin yetişmesini önleyecek, verimli bir üretimi ve âdil paylaşımı baltalayacak eylemlerde bulunur. Oysa Allah, bozguncuları sevmez." (Bakara Suresi, 204-205. Mahmut Kısa Meali).

"Huzur İslam'dadır" sözü, sözün özü olsa gerek.

En Emin'e emanet olunuz.

Dosya:
"İSLAM, TOPLUM, ÜMMET VE DÜNYA MİLLETLERİ"

"İslam'da Sosyal Adalet" Kitabı Üzerine

Rüveyde Bera PALA

Bir toplumun, dalları gür ve yaprakları her daim yemyeşil kalabilen bir ağaç gibi olabilmesi için, evvela köklerinin toprağa sapsağlam tutunması gerekir. Toprağı, o toplumu yani ağacı ayakta tutan yapı olarak görürsek kökleri de ağacın, bozulmadan ve yıkıntıya uğramadan büyüebilmesi ve gelişebilmesi için gereken unsura benzetebiliriz. İşte her şeyin kendisine bağlı, hâlihazırdaki tüm düzenin felahı ve refahı kendisinde gizli olan bu unsur, adalettir.

Okuyan her insanın, içinde kaybolduğu ve sayfalarını tek tek dünyanın her bir köşesine asmak istediği; cahil, bilge demeden her kesimin okumasını, görmesini, anlamasını, hissetmesini ve tüm bunlardan sonra bir çıkarım yaparak neredeyse her yanı ezbere dönmüş olan hayatına bir aydınlık getirmesini dilediği kitaplar mutlaka vardır. Benim de bu yazıyı yazma ve bilinç sahibi okurlara ulaşıp birazdan içine gireceğimiz kitapla (*İslam'da Sosyal*

Adalet, Arslan Yay., Nisan 1992) tanışmalarını sağlama sebebim, tam olarak bu.

Öyle insanlar hayatımıza girmeli ve yaşantımızı öyle insanlar etkilemeli ki bir yerlerde o insanlardan aldığımız kıymetli birikimleri ortaya dökmeli ve herkesin kafasını kurcalayan meselelerde bu birikimleri çıkış yolu olarak kullanabilmeliyiz. Eylemlerine şahit olduğumuz ve sözleriyle cihat etmelerine hayranlık duyduğumuz şahsiyetlerin, hislerimizde ve düşüncelerimizde mutla-

ka bir yansıması görünecektir. Eğer bu yansıma ve ilerleyen zamanlarda rol modellğe dönüşecek olan örnek, ufkumuzu açan ve karanlığa bürünmüş bilinçaltımıza ışık tutan bir âlimse, hele de Seyyid Kutup gibi yüce kimliğe sahip olan bir muvahhitse bu yansıma, kimi coşkun ruhlarda büyüyecek ve yerinde duramayan mücahitçe tavırlar sergileyen bir kişilik olarak kendini meydana sürecektir.

Yukarıda bahsettiğim gibi Seyyid Kutup'un söz konusu kitabı, adaleti tanımlayarak ve mümince bir bakışla deliller sunarak açıklamalar yaptığı, kuvvetini Kur'an ve sünnetten alan kalemimi konuştuğu bir eser. Seyyid Kutup, her kelimesinde inancını ispat eden vurgular kullanmış ve sanki okuyanın da gönlünü tatmin etmek için uğraşmış gibi. İçeriğinden bahsedecek olursak, Hristiyanlık ve İslam dinini farklı açılardan karşılaştırarak sözlerine başlamış. Açıkçası daha ilk sayfalarda Hristiyanlığa ve Hristiyanlığın İslam'la olan ilişkisine açıklık getirmesi, benim için dikkat çekiciydi. Kitabına başlarken

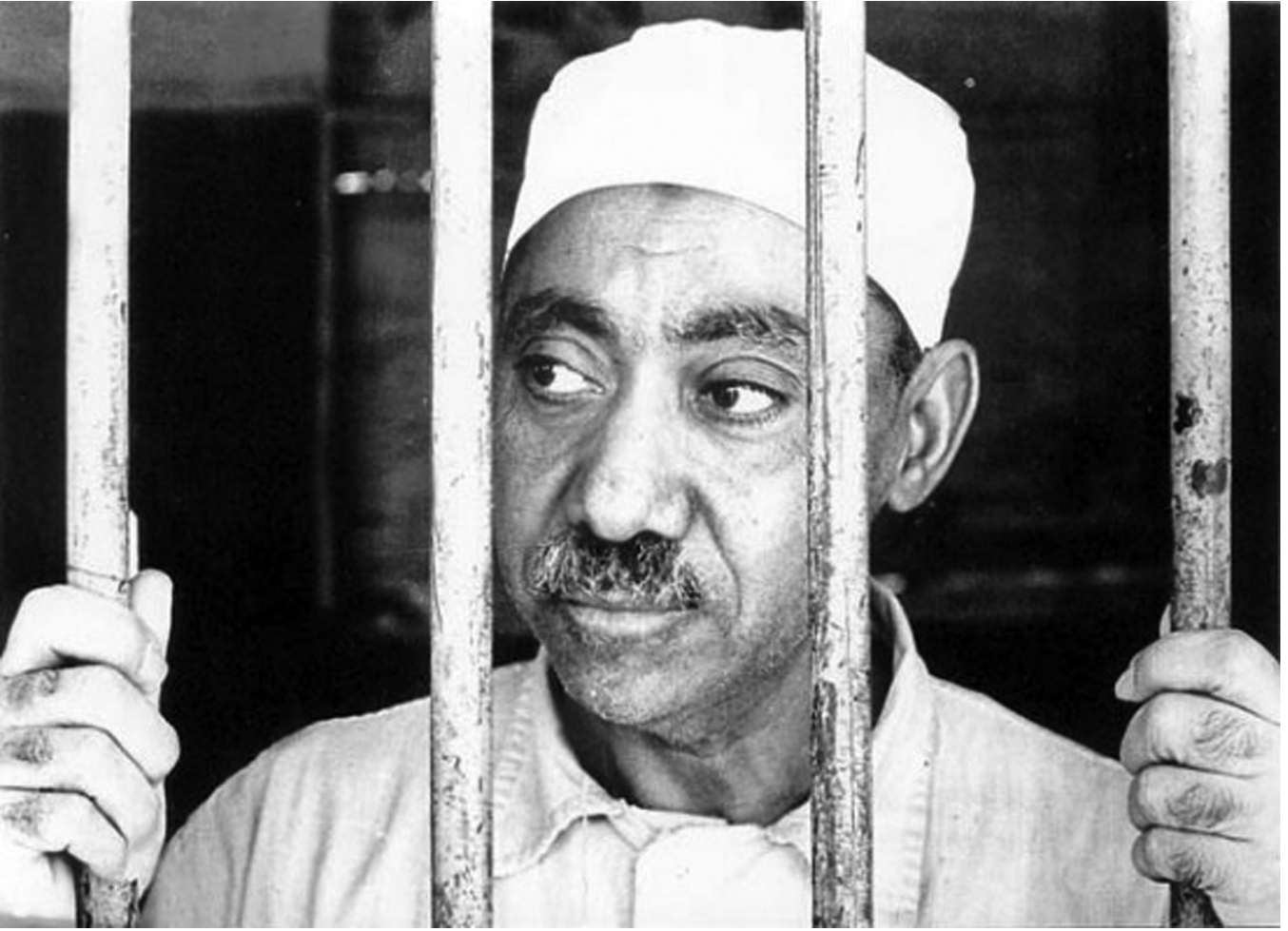
Ümmet, bir gün dünya yerle bir olunca İslam'a sınıksız tutunup kendilerini kurtarıırken din konusunda her şeye muhalif yönden yaklaşanlar ve umutlarını çürük iplere bağlayanlar, tutunacak dal ararken gafil avlanacaklardır. İşte o zaman ne bir dost bulacaklardır etraflarında ne de bir yardımcı.

böyle bir seçim yapması, Müslümanca bir hayat için gayret eden herkesin Hristiyanlığı da tanınması ve tanımlayabilmesi gerektiği çıkarımını yapmamı sağladı. Kendisinin cümleleriyle İslam ve Hristiyanlık şu demektir: "Hristiyanlık, göklerin melekûtunda insanlara görünen mücerret misal âlemin bir görüntüsü, İslam ise insanlığın yeryüzünde müşahhas bir şekilde ebedî ve sürekli yaşamasını istediği gerçek arzusu" (s. 52). Bu tanımında Hristiyanlığı, asılsız bir evrende kayıp git-

menin kolay bir yolu olarak ve İslam'ı ise onu tadanların bir daha kopamayacağı sonsuz mutluluklar sebebi olarak ortaya koymuş. Müslüman okurlarına da inançlarının mükemmelliğini bir kez daha açıkça göstermiş.

İlerleyen sayfalarda ise İslam'ı ve ona tabi olanları tüm gerçekliğiyle övmeye devam etmiş ve vurucu cümleleriyle anlatımına güç ve titiz bir nizam katmıştır. Bunlara örnek verelim: "... Zira o [İslam] mükemmel bir metot ve sistemdir, birbiriyle uyumlu tek sistemdir. İslam, bilinen imparatorluklardan hiçbirine benzemez, onlarla bir ilgisi yoktur. İslam toplumu, tümüyle tek bir beden gibidir. Hepsi de aynı duyguları hisseder. İçlerinden herhangi bir organa ya da üyeye bir musibet isabet etmesi hâlinde, organın diğer üyeleri de şikâyete ve huzursuz olmaya başlar.

Bu şekilde bahsedilen bir din, nasıl olur da yüreklere sirayet etmez, nasıl olur da beden bir uyanış belirtisi, bir silkelene isteği göstermez. Bunu, o dönemin kefer ve despot yö-

neticilerine, böylesi tevhit âşiğı bir mücevheri ortadan kaldırmak isteyen zavallı devletine sormuş olalım.”

Biraz daha kitabın ortalarına doğru, artık adaletin evvela nasıl ve ne ile olmayacağını, daha sonra hak olan adaletin nasıl ortaya çıkacağını açıklamaya başlamış Seyyit Kutup. Kısa bir cümleyle, İslam’a karşıt olan zihniyetlerin kurduğu düzenlerle, mümin yaşamı tüm parlaklığıyla ortaya seren düzenin karşılaştırmasını yapmış. Ayrıca bu iki tarafın seçicisi olmak zorunda kalan kişi, kendi için en doğru kararı nasıl bir duruş sergileyerek almalı, sorusuna da etkileyici bir nokta atışıyla cevap vererek okuyucusunun gözünü açmaya çalışmış. Bu, her ne kadar kendi düşüncem olsa da eminim sizler de okuduğunuzda böyle bir amaç sezeceksiniz:

“Zira kültür ve düşüncelerine, başkalarına ait şeyler katan kimseler, bu yabancı düzenlerden eklemiş oldukları parçalar ile İslam’a yeni bir güç kazandırdıklarını sanmaktadırlar. Böyle düşünenler, aslında bu nizamlara olabildiğince ilgi göstermektedirler” (s. 175).

Hiçbir adalet sistemi ve hiçbir sosyal tertip, İslam’ın kural ve kaideleri doğrultusunda ortaya çıkan yüce düzenin boyunu aşamaz. Kusursuz, eşsiz, yara almamış, itiraz gerektirmeyen ve karşıt düzenleri tek bir hükmüyle alaşağı eden mükemmel bir nizamdır. Yalnızca ismiyle çoğu beyinleri kurcalar ve rahatsız eder. İslam, aslında bir yönüyle kulluk ve ahiret bilincinde olan herkesi kendine çeken, derinlere inmeden, dine yalnızca yüzeysel olarak yaklaşip yalan yanlış bilgilerden beslenenleri, ayrıca etrafın-

daki koyun sürülerine bu düzenbaz laflarını bir zehir gibi saçmaya çalışan cehalet bekçilerini iten, buna mecbur kalan bir mıkna-tıs misalidir. İslam, onlara yaklaşır, tertemiz tarihiyle ve en güvenilir örneğiyle Allah resulü (sav), her fırsatta kalplerine giden yolu bulmaya çalışırken onlar bu kuvvetli mıkna-tıstan tüm güçleriyle uzaklaşır.

Ümmet, bir gün dünya yerle bir olunca İslam'a sınımsız tutunup kendilerini kurtarıırken din konusunda her şeye muhalif yönden yaklaşanlar ve umutlarını çürük iplere bağlayanlar, tutunacak dal ararken gafil avlanacaklardır. İşte o zaman ne bir dost bulacaklardır etraflarında ne de bir yardımcı.

Peki, sistemlerin yalnızca İslam'ın buyruğu altında işlenmesini arzulayanların tek başlarına iken yol kat etmeleri mümkün müdür? Onları bir araya toplayan bir şeyin olması ve bu yolda yürürken takılıp düşmemeleri için tüm engelleri kaldıran bir rehber olması gerekmez mi? Bunlara cevap olarak yöneticileri ele alan Seyyit Kutup, kitabında şu sözlere yer vermiş:

"Bu şeriatla yönetici, bir tek Allah'ın hâkimiyetini kabul eder ve buna göre hareket eder, başkasına göre değil. Yöneticinin görevi, şeriatın tatbikinden başka bir şey değildir." (s. 185).

Bu şekilde tabi olunması gereken iktidar sahibinin, nasıl bir anlayışa sahip olması gerektiğini dile getirdikten sonra Kutup, yöneticisi zalim olan toplumlarda İslam'ı yaşatmaktan asla

Kitaptan aktardığım bu cümleler üzerine söylenecek fazla söz olmadığından konuya noktayı koyan o hak düzenin savunucusunun slogan misali cümlelerini sizlerle paylaşıyorum: "İnsan yapısı herhangi bir sistem, iyi ya da kötü, doğru veya yanlış yönleriyle de olsa hiçbir surette İslam'ın ortaya koyduğu nizamaya erişemez. Sosyal adalet, ancak İslam nizamı içinde gerçekleşebilir."

vazgeçmeyenlerin gücünü perçinlemek ve yüreklerine sonsuz ümidi bahşetmek için ilerleyen sayfalarda şu çıkarımı yapmıştır: *"Zalim ve cebbar krallar ne kadar zalim olurlarsa olsunlar, kalbi iman ile dopdolu bulunan bir kimseye karşı cesaret gösteremezler." (s. 333).*

Tek kişi de olsak, birliğin verdiği yüksek moralle eylem yapan topluluklar da olsak, İslam yaşamaya devam edecek, en yüce hâkimiyet sahibi din olarak

sonsuz kâdâr ayakta kalacaktır. Kim ne derse desin, en büyük hakikat budur

Kitaptan aktardığım bu cümleler üzerine söylenecek fazla söz olmadığından konuya noktayı koyan o hak düzenin savunucusunun slogan misali cümlelerini sizlerle paylaşıyorum: *"İnsan yapısı herhangi bir sistem, iyi ya da kötü, doğru veya yanlış yönleriyle de olsa hiçbir surette İslam'ın ortaya koyduğu nizamaya erişemez. Sosyal adalet, ancak İslam nizamı içinde gerçekleşebilir." (s. 292).*

Daha birçok açıdan ele aldığı adalet konusunu (yönetim politikası, mali siyaset, ferdi mülkiyet, zekât farızası vb.) hakkıyla tanımak ve öğrenmek için, okuyuculardan kitabı daha fazla gecikmeden okumalarını tavsiye ve arzu ederim. Rahman'a layık kullar olmak için, Rahman'a layık kulların izinden gitmek duasıyla...

Beyt Daras ve Gazze: Soykırıma Karşı Nesilden Nesile Aktarılan Bir Mücadele Hikâyesi

Zarefah BAROUD
Al Jazeera English, 27.03.2024
Çeviren: İsmail CEYLAN

Yetmiş altı yıl önce bugün, Filistin'in kuzeyindeki Gazze bölgesinde, o zamanlar İngiliz mandası altında bulunan ata köyüm Beit Daras, Yahudi milislerin saldırısına uğradı. O dönemde, Nakba ya da Filistin'e yönelik Siyonist etnik temizlik çoktan başlamıştı. O dönemde, Filistin'de bir Yahudi etno-devlet kurmayı amaçlayan Siyonist milislerin, Filistinlilere yönelik sistematik işkencesi ve katliamları, en az 750.000 Filistinlinin topraklarından edilmesiyle sonuçlanmıştı.

Bugün, Gazze'de yaşanan soykırımı izlerken köyümün ve atalarımın kaderini düşünmeden edemiyorum. Tıpkı büyükannem ve büyükbabamın çocukken köylerinden kovulmaları gibi, onların torunları da aynı soykırıma maruz kalıyor.

Beyt Daras hakkında bildiklerimin çoğu, uzun yıllarını ailemizin ve Beyt Daras'ın tarihini araştırmaya ve kayıt altına almaya adanmış babam Remzi Baroud'dan geliyor.

Atalarım 76 yıl önce köyümüzden sürüldü; bugün ise ailem, büyüdükları mülteci kamplarından kaçmak zorunda kalıyor.

Köyümüzün toprakları, yüzyıllar boyunca burarda yaşamış çeşitli imparatorlukların yükselişine ve çöküşüne (Romalılardan Haçlılara, Memlüklerden Osmanlılara kadar) tanık olmuştur. Tarihi çok eskilere dayanan köyümüzde, 1948'de 3.190 yerli nüfus bulunuyordu.

Beyt Daras, büyük büyükbabam ile büyükannem Zeynep ve büyükbabam Muhammed'in ebeveynleri Muhammed'in yaşadığı yerd. Burası, aynı zamanda büyükannem Zarefah'ın ebeveynleri Meryem ve Muhammed'in de eviydi.

Zeynep ve Muhammed, çiftliklerinde meyve ve tahıl yetiştirerek geçimlerini sağlıyorlardı. Muhammed, aynı zamanda yetenekli bir sepet dokumacısıydı ve sepetlerini hareketli eski pazarlarda satmak için sık sık Filistin'in liman kenti Yafa'ya giderdi.

Meryem ve Muhammed de çiftçiydiler ve geçimlerini topraklarından sağlıyorlardı. Bu ailelerin her ikisinin de kökleri Beyt Daras'taydı.

Bir anne ve çocukları, 23 Temmuz 1949'da Mısır işgali altındaki Filistin'in Gazze bölgesindeki, yaklaşık 216.000 Filistinli mültecinin yıpranmış çadırlarda yaşadığı bir mülteci kampında görülüyor.

Beyt Daras'ın Nakba'sından yetmiş yıl sonra, asıl sakinlerinin torunları başka bir soykırımla karşı karşıya. İsrail, yaklaşık altı aydır, 1948'de başlattığı "işini bitirmeyi" amaçlayan soykırım kampanyasını yürütüyor.

Yirmi yedi Mart'ta Haganah Siyonist milisleri, komşu Siyonist koloni Tabiyya'dan gelen ölümcül havan topu atışları eşliğinde köyümüze saldırdı, dokuz köylüyü öldürdü ve mahsulleri yaktı. Nakba'nın korku hikâyeleri, Beit Daras'a çoktan ulaşmıştı ve bölge sakinleri kendilerini korumak için harekete geçiyordu.

Bu dönemde köylüler, tüfek satın almak için

para topladılar ve birçok kadın, direniş çabalarını desteklemek için altınlarını sattı. Küçük Beit Daras; kuvvetli, iyi donanımlı, İngiliz eğitimli Yahudi milislerle boy ölçüşmezdi, buna rağmen iki ay boyunca köylerini korudular. Nakba sırasında genç bir kız olan Ümmü Adel babama, "Erkekler aslanlar gibi savaştılar.", dedi.

Mayıs ortasında Haganah, köyü kuşattı ve ayırım gözetmeksizin bombaladı. Bu, Beyt Daras için sonun başlangıcıydı. Saldırıdan sağ kurtulan Ümmü Muhammed, olayı babama şöyle anlattı: "Kasaba bombardıman altındaydı ve her yönden kuşatılmıştı. Hiçbir çıkış yolu yoktu. İsdud yönünden, Sevafir yönünden ve her yerden kuşattılar. Biz, bir çıkış yolu aramak istedik. Silahlı adamlar, Beit Daras savaşçıları, açık olup olmadığını görmek için İsdud yolunu kontrol edeceklerini söylediler. Savaşçılar yolu inceledikten sonra geri döndüler, kadın ve çocukların kaçması için bir geçit açıldığını söylediler. Ama

bu geçit bir tuzaktı. Yahudiler, insanların dışarı çıkmasına izin verdi, sonra da onlara bombalarla ve makineli tüfeklerle saldırdılar. Koşarak uzaklaşmayı başaramayanlardan daha fazlası yaralandı ya da öldürüldü. Kız kardeşim ve ben, birbirimizin elini tutarak düşüp kalkarak tarlalara doğru koşmayı başardık. Ana yolu kullananlar ve geçitte bulunanlar ya öldürüldü ya da yaralandı. Kurşunlar, insanların üzerine kum gibi yağıyordu.”

Dönemin Yahudi Ajansı başkanı David Ben-Gurion; günlüğüne, Siyonist güçlerin o gün en az 50 Filistinliyi katlettiğini yazmıştı.

Büyükannem Zarefah ve büyükbabam Muhammed, yıllar önce toprağa verilirken Baroud ailesinin büyük bir kısmı Gazze'de kaldı. Siyonist işgalciler, atalarının, köyelerine dönmelerini yasakladı. Bütün hayatları, Filistin'in kurtarılacağı günün hayalini kurarak geçti. Evlerine dönebilmenin tek yolu, buydu.

Öldürülmeyen köylüler ise sınır dışı edildi. Sınır dışı edilmelerinin arifesinde Zeynep ve Muhammed, ailelerinin eşeklerini yürüyüşe hazırlamak için birkaç ihtiyaç maddesini topladılar. Kendi inşa ettikleri kıymetli evlerine son kez bakarak veda ettiler.

Meryem ve Muhammed de ayrılmaya hazırlanıyorlardı. Muhammed, köyü savunmak için silaha sarılmıştı ve Meryem, onsuz ayrılmayı reddetmişti. Siyonist milisleri durdurmanın acısı, Muhammed ve

ailesi Beyt Daras'tan çıkarken yavaş yavaş hastalanan Muhammed'e ağır geliyordu. Kendisi ve Meryem yürüyordu ve aralarında iki yaşındaki Zarefah'ın da bulunduğu çocukları, eşeğe bini-

yordu.

Siyonist milislerin havan ve keskin nişancı ateşinden kaçan iki aile, uzun bir yürüyüşten sonra ayakları kan içinde, şu anda Gazze Şeridi olarak adlandırılan yere ulaşmayı başardı. Artık Beyt Daras'ın sakinleri değillerdi; Gazze'nin Bureij ve Nuseyrat kamplarında mülteci olmuşlardı. Yeri doldurulamaz kayıplarının yanı sıra Zarefah'ın babası Muhammed, Gazze'de çadır kurduktan sonra komaya girdi ve kısa süre sonra öldü.

Büyükannem Zarefah ve büyükbabam Muhammed, yıllar önce toprağa verilirken Baroud ailesinin büyük bir kısmı Gazze'de kaldı. Siyonist işgalciler, atalarımın, köylerine dönmelerini yasakladı. Bütün hayatları, Filistin'in kurtarılacağı günün hayalini kurarak geçti. Evlerine dönebilmenin tek yolu, buydu.

Arkalarında bırakmak zorunda kaldıkları, yemyeşil tepeler ve meralar, üzüm bağları, mis kokulu narenciye bahçeleri ve badem bahçeleriyle bezenmiş bu cennet parçası, biz gençler için artık bir hayalden başka bir şey olmaya caktı.

Beyt Daras'ın Nakba'sından yetmiş yıl sonra, asıl sakinlerinin torunları başka bir soykırımla karşı karşıya. İsrail, yaklaşık altı aydır, 1948'de başlattığı "iş bitirmeyi" amaçlayan soykırım kampanyasını yürütüyor.

Yedi Ekim'den bu yana, bu torunların çoğu İsrail bombardımanında ve kara saldırılarında katledildi. Yetmiş altı yıl önce Beyt Daras'ta etnik temizliğe yol açan saldırıları anarken Nakba kuşağının kurtuluş umudu taşıyan değerli üyelerine varana kadar, yakın zamanda ailemizin katledilen üyelerinin yasını tutuyoruz. Tüm bunlara rağmen bir gün evimize döneceğimize dair inancımızı yitirmiyoruz.

Zalim İsrail bombardımanları ve işgallerinin ortasında, Zarefah'ın öz kızı, teyzem, annesinin

deneyimlerini yaşadı; sırtlarında kıyafetlerinden başka bir şey olmadan çocuklarıyla birlikte Qarrara'daki evinden kaçmak zorunda kaldı.

Baroud ailesinin hikâyesi de farklı değil. Gazze nüfusunun yaklaşık yüzde 80'i Nakba'dan gelen mültecilerden oluşuyor ve bunların çoğunluğu ABD destekli İsrail'in gerçekleştirdiği soykırım nedeniyle bir kez daha mülteci durumuna düştü.

Büyükannem ve büyükbabamın çocukluklarını geçirdiği ve ailelerini büyüttüğü Nuseyrat ve Bureij kampları, büyük ölçüde yok edildi. Beyt Daras halkının direndiği gibi, bugün Gazze halkı da bu Siyonist işgal girişimine karşı ayaklandı.

Gazze'de yaşanan soykırıma tanık olduğumuzda atalarımızın Nakba'da yaşadıklarını daha iyi anlıyoruz. Yetmiş altı yıl sonra, tıpkı yıllar önce olduğu gibi, soykırım tehlikesiyle karşı karşıyayız. Ailemizin birçok üyesini kaybetmenin yasını tutarken büyükanne ve büyükbabalarımızın eve dönme hayaline olan bağlılığımız ve inancımız ise sonsuz derecede güçleniyor.

Her ne kadar Beyt Daras, son Filistinli savaşçımız öldüğünden beri ıssız kalmış olsa da, evlerinden geriye kalanlar ve büyükbabamın çocukluğunda dua ettiği Ulu Cami'nin iki sütunu, sabırsızlıkla dönüşümüzü bekliyor.

Bu tatlı buluşma nihayet gerçekleştiğinde Beyt Daras'ın mescidini orijinal beyaz sütunlarıyla yeniden inşa edeceğiz, evlerini yeniden canlandıracağız, meyve bahçelerini ve tarlalarını yerli ağaçlar ve ürünlerle yeniden dikeceğiz. Pek çok Beyt Daras köylüsünün, çocuklarının ve torunlarının hayatları vahşice alınmış olsa da köyü yeniden inşa ederken, dösenen her kerpiç tuğlaya onların ruhunu kazıyacağız.

İnsana Ağıt

Yalana yol verdi, insan evladı
İftira, ihtiras en gözde dadı
Kalleşlik olmadan çıkmıyor tadı
Çalanın namı var, hırsızın adı

Gençliđi olanın cakası yeter
Parası olana kâr etmez kader
Garibin sırtından eksilmez keder
Kanunun adı var, görünmez kadı

Açlıkla imtihan olan yiđitler
Birbiri ardınca hicret ettiler
Bir nesli hunharca ziyan ettiler
Cefayı bilenin doldu miadı

Töreydi, ahlaktı, ardı, hayaydı
Toplumu bir kılan ulvi mayaydı
İnsanlar edebi diri tutaydı
Arsızın olmazdı bunca hesabı

Analar atıldı, kuytu köşeye
Babaya kıymet, verilmez niye
Merhamet, bir daha yücelsin diye
Düşkünü, miskini bir özlem sardı

Elifin kıymeti, dağlar kadardı
Bir fincan kahvenin hatırı vardı
Muhabbet gönüle gönül katardı
Vefanın zihinde kalmadı yadı

Âşığın sazında dertli nameler
Aldırış etmedi cümle namertler
Sanmayın bu düzen hep böyle gider
Mazlumun gücü yok, yakar feryadı

Taşkın ÖNEL

